

1

॥ श्री शिखी कामत ग्रंथ आध्यादादरा ॥ १२

शिवकी०

१॥

श्रीगणेशायनमः॥ आनेन प्रीयताम् देव॥ भगवानपा
वर्तते॥ श्रीसांबपुज्जपूर्वशां॥ आस्माकं कुलदेवतं॥ १॥
ब्राह्मणक्षेत्रीवैश्यशूद्रवर्ण॥ ब्रह्मचारीग्रहस्ताम्रमवानप्र
स्नजाता॥ यतीबाजवृद्धतरुणा॥ येहीरीवकीर्तनकरावे॥
शीवकीर्तननायके आणुमान॥ तो अत्यं जादुनि आती आप
कीन॥ तो लेईला जो आलंकार॥ जैसे प्रेत शृंगारीले॥ तेणे
भक्षीले जे आन॥ जैसे पशु भक्षी तीयेथे सुतण॥ मयोराओ

गी नयेन ॥ ते से च ने भ त या चे ॥ ३ ॥ धा ल्मी क टी ड व त क र्ण ॥
 दृ म शा खा व त ह स्त च र ण ॥ त्या ची ज न नी वे र्थ जां ण ॥ वि
 वो नि वां स जा हा ली ॥ ४ ॥ शी व भ ज ना वी र ही त जा ण ॥ तो जा
 वो स मु द्रा त बु जे न ॥ आ थ वा व उ वा न्न ज आ ग्न ॥ सा प डे
 का त या मा जी ॥ ५ ॥ त री श्र व णी ध रा वी आ व डी ॥ जै सी पी
 प ली का गु ला सी न से डी ॥ आ र्ध तु टे प री न का टी ॥ मु र
 ते थो नि सर्व द्य ॥ ६ ॥ की यु क ला ब हु त री व स सु त ॥ ते व ह ड

शिवली०

॥ २ ॥

चपेटि श्रीतीवंत ॥ त्याची शुभवाता ऐकता आकस्मात ॥
 धावती माता पीता जेसी ॥ ७ ॥ आमृताहुनि आवड ॥ त्यागे
 वीला गती कर्णासी गोड ॥ तेसे कथा श्रवणी पुरे कोड ॥ सर्व
 टाकोणी धावेश्रवणासी ॥ ८ ॥ गा वास गेली या प्राणना
 था ॥ श्रीयावती चता वाट पाहात ॥ तो पत्र आले आकस्मा
 त ॥ मग धावेश्रवण करवया ॥ ९ ॥ निर्धनासी सापडे धन ॥
 की जन्मां धासि आले नयन ॥ की तवेणे जाता प्राण ॥ जीव

॥ २ ॥

नसीतळमीआले॥१०॥तेसेहोकावयाकथापुराणा॥धावे
 सर्वकार्यटाकुन॥जिंतानिश्रादुरकसण॥श्रवणीसार
 रबैसावे॥११॥वक्तापंडीतच्यातूर्यखाणी॥नेमावाहास
 हुरुस्तगे॥नि॥कीशेकरचिभावोनिमनी॥धरीजेपुजनी
 आदर॥१२॥सुरभीच्यास्तनातुनीआवधारा॥सुटतीजे
 रासुधारसधारा॥तेवीवक्तावरताशीवचेरीभा॥श्रव
 णदारेआशानकीजे॥१३॥वक्ताश्रेष्ठमानावाआत्यंत॥न

विषली०

३॥

पुसावे यखादे पाखां उमत॥ न सते चि कूतर्क घेउनि लरीत॥
 नसी।ण वावे सर्वथा॥१४॥ न कळे तरी पुसावे आदरे॥ संगे
 लु ते श्रवण करावे सादरे॥ उगे चीछे कीती जे पा मरे॥ तरी
 ते पीशा श्रवणी नीपाती॥१५॥ वक्त्या सीछे कीता आवधा
 रा॥ यजन्नी होय खळ भीडोरा॥ पुराणी कावे गळे न म
 स्कारा॥ न करावे सभेत कोणासी॥१६॥ मध्यविद्ये कोनि
 या श्रवण॥ उगाची गवे जाय उठोन॥ तरी तो आत्मा युष्की

होय जाग॥ संसारी आपराबहु भोगी॥ १७॥ कुटीकरवळ
आणीधुर्त॥ तो मुख्यश्रोतानकरावायथार्थ॥ दुग्धपीता
सर्वांगीपुष्टहोत॥ परी नवज्वरीताकीशवतते॥ १८॥ तेसे
श्रवणीबैसोन॥ कुतर्कचेकरीकथाखंडन॥ त्याचेव्यर्थगे
लेश्रवण॥ नकसिंकारणपुढेकेले॥ १९॥ कथेतनबोला
वेईतर॥ मनकरावेयकाग॥ कथेचीफलश्रुतीसाचार
नपावतीबैसताही॥ २०॥ प्रसन्नआळेकाररक्षिणासहीत॥

॥४॥

वक्ता पुजा वा श्रीतीने अत्यंत ॥ धन देता को शबहुत ॥ भ
 रेल आपुले निर्धारे ॥ २१ ॥ रत्ने देता बहुत ॥ ने भ हो ती प्र
 काशवंत ॥ आळे कोरे प्रतीष्टा अत्यंत ॥ श्रोतीयाची व
 टे वाटे बहुत ॥ २२ ॥ देवे वक्ता पुजीता शो उ शो प च्यार ॥ तेणे
 तुष्ट मान होय उ मावर ॥ जे जे पदार्थ आपा वेशा चार ॥
 त्याचे कोटी गुणे प्राप्त हाय ॥ २३ ॥ त्या सी कदापी नाही दरी
 द्र ॥ शो वटी सीव पदाने ईल भाळ चेंद्र ॥ कथे सीय ता पाउ

स लटा की निर्धार ॥ पाप सं चहार पदो पदी ॥ २४ ॥ मस्तकी उ
 ष्णी साचा लुजे बैसती ॥ तरी यजन्नि बळया होती ॥ लुणा
 लउ ष्णी स काठी तानय सभे प्रती ॥ तरी मुख्य पदें काढा र
 वा ॥ २५ ॥ जेवी उघेवो नि हें कती ॥ त्या सयम कीं करजाची
 ती ॥ त्या चिवी त्या जकुन भक्षवीती ॥ मुळ व्यास क्रुत्य
 प्रमाण हे ॥ २६ ॥ एक बैसती उगेच श्रवणी ॥ निद्रामोडा
 वी बहुता प्रकारे कतणी ॥ आंतरी सुद्ध ने भीयावे पाणी ॥

निद्रा यवोनी स्वर्षलके च ॥ २५ ॥ वरी कये व्यर्थ जीवन
 लाउनि ॥ जे से य कांती आपुले द्रव्य पुरोणी ॥ ते थे ही चउ
 त जागरणी ॥ परी नीद्रा नय प्राणी या ॥ २६ ॥ निद्रा दारकी
 सखी ॥ तरी उभे ठाकावे कर जो उन ॥ निद्रा नय तो उ
 पाय करुणा ॥ मुख्य श्रवण करवे ॥ २७ ॥ वस्त्राहु निउं
 च आसनी तत्वता ॥ नखे सावे धारो नियो ग्यता ॥ हेन मा
 निती तत्वता ॥ यम पुरी स जाय भोगी ती ॥ ३० ॥ जे बसती वी

रासनलुन॥तेहोतीवृक्षआर्जुन॥पायपसरितीत्याससुय
 नेदन॥शृङ्खलाकेसोडीबळे॥३१॥सांगताहीनऔकती॥
 बळेचीगेटाचालुनीबैसती॥त्यासीयमदूतपासीबांधी
 ती॥नेउनीटाकीतीनर्ककुपी॥३२॥जोश्रवणीनीजेराहुन॥
 तोउपजेआजगरहोउन॥बैसेनस्कारकेलीयावीणा॥वं म
 षवृक्षहोतीते॥३३॥कथेतबोलतीनसत्याचगोष्टी॥तोमेउ
 काहोयसदावटवटी॥हारुषेठाकीनकीटी॥तोहोयकष्टी
 संसारी॥३४॥

जेरी वकीर्तन निंदीती हे वसीती॥ ते यजन्मि सारमय हो
 नी॥ दुरोत्तर बोळता निश्चीती॥ ते जन्मायती सरडा-या ३५॥
 अवणी न हो ती सादर॥ ते जन्मि हो ती शुक्रा॥ उछे दीती री व
 वचरीया॥ ते वक्र हो ती धोरवनी॥ ३६॥ वस्ती या सरेली उना
 सन॥ री वासनी थबे से जाउन॥ वस्त्रे वोपी ता देता आम्भ॥
 प्रात्य होय तयाते॥ ३७॥ करीता कथा पुराण अवण॥ भक्ती
 वैराग्य ये अंगी पुर्ण॥ यदर्थी औ के सुम जाण॥ जेणे आनु ग

ताप उपजे मना ॥ ३८ ॥ दक्षिणे कडे ग्राम येक आमंगळ ॥
नामत याचे मुक्ती च बाळगळ ॥ सर्व धर्म विवर्जित लोक
सकळ ॥ स्त्री पुरुष प्यार करी ॥ ३९ ॥ धर्म नाही च अनुमान ॥
आनाच्यारी परम आपवीना ॥ जपत पवीवर्जित वी प्रा ॥ वे
द शास्त्र केचे तेथे ॥ ४० ॥ वेद आणी शास्त्र उभय ही न ॥ ते के
वळ अंधाची आशान ॥ आसो ते नगरीचे लोक संपूर्ण ॥ स
र्व कुलक्षणी आपवीना ॥ ४१ ॥ वेद आणी शास्त्र ॥ हे विप्रा

ये उभयनेत्र॥ यक ना ही त शिखाचार॥ यकाक्षतयाबोली
 जे॥ ४२॥ तस्कर आणी चाहाउ ज्यार॥ मध्यकी मार्ग घुदुरा
 च्यार॥ मातृकी तद्रो हो करणा ३॥ ऐवं सर्वधर्म की वजी
 त जे॥ ४३॥ तेगा की चायक की प्र॥ नामतयाचे विदुरा॥ वे
 शारत आहोरात्र॥ काम कर्द मीलो छत॥ ४४॥ स्त्री त्याचि
 बहुळा नाम॥ तेही ज्यारी नी आप की अपरम॥ तेय का ज्य
 रासी आसता सकाम॥ भ्रतारे ज पुन धरी यली॥ ४५॥ ज्य

रपळाळा सत्वर॥ इस भ्रातारे दीधळा मार॥ येथे छलुता
मुष्टी महर॥ बोपीता काय व देणे॥ ४५॥ हणेतु जाळा सी
ज्यार॥ मीही ते चीकरी ते निरंतर॥ मग बोळत से विदुर
तुवा द्रव्य आपार मेळवीले॥ ४६॥ ते द्रव्य देई मजला गुन॥
मी देई न वारांगणे सीने उ न॥ ते हणेतु मी दे उ कोटु न॥ हे क
ता मारी पुट ती तो॥ ४७॥ मग ती ये आळंकार हीरो निघेत॥
घरची संपत्ती सर्व घे उ निजात॥ वारांगणे सीने उ नी देत॥

८५

लेही आर्षित ज्या राते ॥४९॥ ओसे दोघेही पाप वर्तत ॥ विदुरवि
 प्रपावला मृत्यु ॥ यमदुत नेती मारीत ॥ बहुत जाचीती तयांते ॥५०॥
 कुंभपाकादी परम दुःख ॥ भोगो नियातो रात मुखी ॥ मगवी
 ध्यायळी दरीत देख ॥ भयानक की शाय जाहाला ॥५१॥ आ
 जे की जे आंगा सदेत ॥ हीडे क्षुधा त्रापी डीत ॥ रक्तवर्ण आं
 गल्याचे समस्त ॥ जैसा सेदुरे चर्चिले ॥५२॥ वक्षासघेतो गं
 गुण ॥ सवेची हादित फीरेवन ॥ रक्तपीती भरुन ॥ सर्वंगल्या

का

चे ना सले ॥ ५३ ॥ कंटकवण परमदुर्धर ॥ नमीले कंद मुळ
फळ आहार ॥ आपुत्मा पा पाचे भोग समग्र ॥ भोगी बीहु
रहे सातो ॥ ५४ ॥ ईकडे बहु जावर रहीत ॥ यक होता ती ससू
त ॥ तो कोणा पा सो नि जाला ससू ॥ नाही स्मरण तीयते ॥ ५५ ॥
तो आले सीवराभी पर्वी ॥ गो कर्ण यात्रे सजन चाळीले
सर्वी ॥ नाना वाद्य वाजवीती अभी नव ॥ ध्वज पताका मीर
वती ॥ ५६ ॥ शिव नाम गजती शिव दास ॥ वारं वार करीती ॥

नामघोष॥ तेथे केचे उरेलवा पलेरा॥ सर्वदा निर्दोष सीव जन॥ ५७॥
 सवेचे उनि आ पुला सुत॥ त्याच्या संगे बहु व्या निघता॥ गो
 कर्णक्षेत्रे स्वीले पुण्यवंत॥ जाले पुनीत सर्व जेन॥ ५८॥
 बहु जेने श्रान करुण॥ घेतले माहाबळ श्राने दर्शन॥
 पुराण श्रवणी बेंसली यउन॥ तो निरोपण निघाले॥ ५९॥
 जेवनी ताजारी नी॥ ती सयम दुत ने ती धरुणी॥ परी घतत्य
 करुणी॥ स्मरगा हा माजी दाटी ती॥ ६०॥ ओंसे बहु जे नि ओं

को नि॥ भयाभीत जाकी ते क्षणी॥ आनुताप आंगी भरुनि॥
 र डोला गली आटाह स्य॥ ६१॥ मगपुराणी कासी समस्त॥
 आपुला सांगे वतांत॥ जाले जे पापाचे पर्वत॥ ते निज मुखे
 उधारी॥ ६२॥ आंत काळीय मकीं कर॥ ताउन करीती लमज
 आपार॥ ते वेळी कोण मज सोडी वना रा॥ दुःख आपार सो
 सुकीती॥ ६३॥ स्वामी माझे कापती शरीरा॥ काय कर आता
 सांगी व्यारा॥ गळा पार घालुनि धमकी कर॥ करीती मार

॥ १० ॥

तत्पशस्त्रे ॥ ६४ ॥ ना ना परीवीरिती ॥ आसीपभावरीहीउ
वीती ॥ उपराटेबांधोनिटाकीती ॥ नर्ककुंडीअधोमुख ॥ ६५ ॥
तांब्रभुमीवरीहीउउना ॥ मजलोळवीतीलनेउना ॥ तीक्ष्ण
शस्त्रआणुन ॥ तत्पशरेमारकरीती ॥ ६६ ॥ तीक्ष्णधुक्क
रुन ॥ वरीटाकीतीमजनेउना ॥ भुमीमाजीरोउना ॥ तत्पशे
स्त्रेमारकरीतीमज ॥ ६७ ॥ तत्पश्र्चावरीघातीती ॥ पाईप्र
चंडसीजाबांधीती ॥ माहानकीबुडवीती ॥ सोउवीलकोण

मजतेथुनि॥६॥बहुलासगोउनलागेआन॥हुःखेरडे
 राभंहीन॥मीकोणासजाउशरण॥अश्रयथरुक्वणाचा॥
 ॥६॥कोणेनकीपडेनजाउन॥मगत्याब्राह्मणाचेधरीचर
 ण॥सङ्गुरुतुजमीआनन्यशरण॥तारीमजयथुनि॥७०॥
 शीवपंचाक्षरमंत्र॥सांगेबहुलेप्रतीसत्वर॥मगसीवली
 लांमृतसुरसफार॥श्रवणकरवीकर्णद्वारे॥७१॥मगती,
 नेसर्वग्रंथा॥गुरुमुखेऐकीलाप्रेमयुक्त॥श्रवणभक्तीआव

ध्यात॥ श्रेष्ठ देसी जागी जे॥ ७२॥ बहुळा जाकी परम पवीय॥
 सीवना मेज पे आ हो राय॥ दोष न उरे तीळ माय॥ शुची भु
 त सर्वदा॥ ७३॥ तव्या चा जाय बुरसा॥ मग सहज ची होये आ
 रसा॥ की तो लो हो ला की ता परेशा॥ ध्यामी कर सहज ची॥ ७४॥
 आग्नीत की उे काष्ट पडले॥ ते आग्नी सहज ची जाले॥ गंगे सी
 मी चला वो हजे॥ गंगा जळ सहज ची॥ ७५॥ जे पक रीता पा
 प जये मीः दोष॥ की ज्ञाना हु नी ध्यान वी राष॥ अबळा हु

नमनननिशब्द॥सतेजतासहजची॥७५॥मननाहुनिनीज
 ध्यास॥त्याहुनीसाक्षात्कारविशेष॥मगतोशीवरूपजा
 लानीदोष॥संशयकाययागोष्टी॥७७॥बहुधा निदोषहो
 उन॥कर्णोजातीसर्वपावन॥जीवहाकरुलागलीशीवकी
 र्तेन॥कैयेबंधनतीयसी॥७८॥श्रवणेथोरपावनहोत
 श्रवणेयाचीजन्मिमुक्त॥नलगेतीर्थाटनश्रमबहुत॥श्र
 वेणेचीसार्थकरहावे॥७९॥आसीनमीळेसस्समागमश्र

वषा॥ तेषे करावे तीर्थाटण॥ न लगे आखंड साधन॥ करा
 वेश्रवण अत्यादरे॥ ८७॥ योग याग तप साधन॥ न लगे का
 करावे श्रवण॥ न व वीध भक्ती संपूर्ण॥ श्रवणे करुण हा
 लाये ती॥ ८९॥ आह्नि वर्ण्य आरी आश्रम॥ श्रवणे पावन
 परम॥ असा बहु छेसी सत्समागम॥ सर्वाहुनि थोर वाटे ८२॥
 गुरुची सेवा आखंड करी॥ त्या वरी राही की गो कर्णक्षेत्री
 आखंड जटा वल्कल धारी॥ तीर्थज की भान करीत से॥ ८३॥

सदां गी भस्म लेपन॥ करी रुद्राक्षधारण॥ सर्व आत्म से
 उना॥ गुरु सूर्य श्रा करी तसे॥ ८४॥ नित्य गोकर्ण कींगा
 चेदर्शन॥ गोकर्ण कारक्षेत्र संपुर्ण॥ तेथी चामही मा
 परम पावन॥ भीती यो ध्याई वगीला॥ ८५॥ स्वयाती स्व
 कीर्ती पूछी वर्धन॥ बहु छेने परम देहे जाकुन॥ एक निष्ठ
 कैले शी चार्चन॥ तेची भस्म आंगी लावीले॥ ८६॥ शंकर
 वीमान घाहुन तेवेळी॥ बहु जासी वपरा प्रती आगीली॥

शिवकी०

१३॥

येवही पापी न उद्धरीकी॥ चतुर्दश लोक न बल करीती॥ ८७॥
सदाशी वा पुटे जाउन॥ बहु जे ने के ले पेस्त वन॥ आंबेची
स्तुती करीता पावन॥ असं न जाती पार्वती॥ ८८॥ ह्मणे
ईछीत माग खरीत॥ यरी ह्मणे पती पडला आधोगतीत॥
कोटे आहे न कळे निश्चीत॥ पावन करुण आणी येथे॥ ८९॥
मग ते श्री जगज्जननी॥ आंतरी पाहेवी च्या रुणी॥ तोवी
ध्याचकी पीशा श्य होउनि॥ रउत हीउे पावीष्ट॥ ९०॥ मग

बहु छे स ह्मणे भवानी ॥ जाय सवे तुंबर राखी छे उनी ॥
 पती आणी विंध्या द्वीपर्वता हुनी ॥ श्रवण कुरुनी शीव
 कथा ॥ ९१ ॥ मग ते आली विंध्या चला ॥ तो पीरा अनन
 देखीला ॥ धरो निवृक्षी बांधीला ॥ तुंबरे बळे आकषीनि ॥ ९२ ॥
 मग वल्कली काटुन ॥ श्रुती श्वर मेळुना ॥ आरंभीले
 शीव कीर्तन ॥ ऐकता पशुपक्षी उड्डरती ॥ ९३ ॥ शीव की
 र्तन रस राज ॥ तुंबर माभा देता सतेज ॥ स्नावध जाला तो

विदुर दीज ॥ हणो सोडा मज आता ॥ ९४ ॥ मग सोडताचि
 धावो ना ॥ धरीतुं बराचेचेरणा ॥ हणो स्वामी धन्य धन्य ॥
 केले पावन पाणी याते ॥ ९५ ॥ स्त्री यस हणो साचाश ॥ केला
 स्त्री आजी माझा उद्धार ॥ मगतुं बरे वीव पंच्याक्षर ॥ मंत्र
 त्या स्त्री उपदेवी ला ॥ ९६ ॥ त्याचा कही ताचि जेप ॥ तो वीमा
 न आले तेजरूप ॥ विदुर जाला दीव्य स्वरूप ॥ स्त्री सहीत वी
 मा नीबेसला ॥ ९७ ॥ आणी लासी वा पासी भीरवत ॥ दोघे

ही चरण सी लागत ॥ लवण ज की वीरत ॥ तैसी मी का ली
 शीवरूपी ॥ ९८ ॥ ज की वीरा ज्ञा ज च गारा ॥ न भी नांद वीरे
 सख रा ॥ तैसी बहु का आणी वीदुरा ॥ शीवरूप जाहा की ॥ ९९ ॥
 जेती मी का ली कर्पूरी ॥ गंगा स माव ली सागरी ॥ ब्रह्मा नं
 दस्वरूपी निर्धारि ॥ विरा ली देख्य हो उनिया ॥ १०० ॥ शीव
 मंभ शीव कथा श्रवण ॥ शीव दीक्षा रुद्राक्षधारण ॥ रु
 द्राक्ष भस्मे उद्धरो न ॥ गेले की ती संख्या नाही ॥ १०१ ॥ भस्मा तुनी

निघाला भस्मासुर॥ श्रीव द्रोही परमपाप॥ कैसा कैला
 ल्याचा उद्धार॥ तेचरी असंगकैसे॥ २॥ हे श्रीव पुराणी क
 था सुरस॥ श्रोते ओकोवे सावकारा॥ कैलासी आसता
 महेरा॥ प्रदोषकाळी यकदा॥ ३॥ भस्मकरी घेउना॥ आंगा
 सचची उमारमण॥ यकखडा लागला तो श्रीवेजाणा॥ भु
 मीवरीटे वीला॥ ४॥ नवल श्रीवाचेचरीना॥ तेथेची उत्पन्न
 जाळा आसुरा॥ नामटे वीले भस्मासुर॥ सदाजोडो निवृ

१६
 र पुटे उभा ॥ ५ ॥ हृणो वषम ध्वजा सदा सीवा ॥ मज का ही
 सांगा वीरावा ॥ रां भु हृणो नित्य यधवा ॥ चिता भस्म आ
 जो निरे ही ॥ ६ ॥ नित्य नुतन आणी भस्म ॥ हेची सेवा करी
 उतम ॥ औसी आसा हो ता परम ॥ भस्मा सुर से तो बला ॥ ७ ॥
 कर्म भुमी सी नित्य यउ न ॥ वसुं दरा शोधीत सं पूर्ण ॥ जो
 सीव भजनी परा यण ॥ कींगा र्व न घडे त्यासी ॥ ८ ॥ सीव
 राम सोमवार प्रदोष ॥ सदा है केरी वकीर्तन सुरस ॥ ९ ॥

ये भस्म भवानि स॥ आंगीकारि श्रीतीने॥ ९॥ जे का अभेद भ
 क्त प्रेम क॥ त्याच्या मुंची करि माळ॥ स्मशा निवे राग्य वाटे
 प्रबळ॥ स्मजो निदयाळ राहे तेथे॥ १०॥ तें कृष्ण स्मशा नी हु
 निघ राये ती॥ वैराग्य जाय विषई जडे श्रीती॥ स्मजो नी
 उमावळु भेव स्ती॥ केली श्रीती स्मशानि॥ ११॥ पंचभुत त
 वासहीत॥ पीउ ब्रह्मां उ जाळो निसमस्त॥ सर्व निरसो नी
 जे उरता॥ आती पवी भस्म तेची॥ १२॥ तेची ब्रह्मां

नंद सुख स्व ज्वळ ॥ तेची भस्म येची दयाळ ॥ तो आजीत
 मुर्त निर्मळ ॥ षड्वीकार रहीत विदेही ॥ १३ ॥ आस्ती ते
 ज्याय ते वर्धते विपरीन मते ॥ आपेक्षी निर्धन शरवीका
 रस मस्त ॥ शीव परब्रह्म शाश्वत ॥ कीर्तीकार रहीत निर
 हंकार ॥ १४ ॥ जो शोडश गुण ऐश्वर्य संपन्न ॥ यशस्वी कीर्ती
 विज्ञान ॥ औदार्य वैराग्य संपूर्ण ॥ ओसा कोही नाहीच ॥ १५ ॥
 आणी शोडश गुण ॥ ते औकासज्ञान पंडीत ॥ कर्तव्य

शिवली०

७॥

नियत ह्य भोग तदा ॥ विभुत्व आणी साक्षत्व सर्वज्ञ पो ॥ १६ ॥
 याची निमंतीत शुद्ध ॥ तो देख ब्रह्मा नंद प्रसीद्ध ॥ भावा
 चक्रचाळक शुद्ध ॥ श्रीबीध मेद रही तजो ॥ ७ ॥ भक्त रक्ष
 गार्थ सगुण ॥ रामुजाळा चेतन्य घन ॥ तेणे भस्मासु
 र निर्मुण ॥ धाडीळा भस्म आणा वया ॥ १८ ॥ हे से नित्य
 आणी चीता भस्म ॥ आसुर माजळा मदे परमा ॥ गौ ब्रा
 ह्मण देखे न उतम ॥ हणे संव्हासणा ठा कुहे ॥ १९ ॥ हे संव्हा

७॥

रुनिसकळ॥आसुरराज्यकरावेसबळ॥जाजोनिपा
निर्जरमंडळ॥रात्रकमजोद्वज्जींकावा॥१०॥विष्णु
आणीधुर्जेटी॥हेहीसंव्हरावेसेवटी॥भीभुवणजींको
नियापाटी॥मीचबेसेनयकळ॥११॥ऐसीमनीबो
धोनिगाटी॥कैलासाआलापरतोनिष्कपटी॥ह्मणे
हैकतेसीधुर्जेटी॥भस्मश्रुहीनमीलेकोटे॥१२॥प्या
रलक्षयोनिपाहे॥नित्यसनालक्षघडीमोडीहोय॥शे

१८॥

धीली आवनी आवधी हे ॥ परी भस्म शुद्ध न मी जेची ॥ १३ ॥
 कपटी भक्ती दावी परम ॥ ह्मणे टळतो माझा नित्यनेम ॥
 तुज आर्पि वेचिता भस्म ॥ तरी यकवर्म सुगम आहे ॥ १४ ॥
 मज देई यकवर ॥ मी ज्याचे माथाटे वीन कर ॥ तो भस्म
 व्यापानिर्धार ॥ कार्य साचार येने साथे ॥ १५ ॥ ह्मणे नि
 लौटांग गडाचा लीत ॥ इतुके माझे चालवीवें ॥ निष्कपट
 शिव भोळानाथ ॥ वरधा वया सीद्ध जाला ॥ १६ ॥ मग बो

त

लेन गराजकुमारी॥ हान छपरमदुराच्यारी॥ याते वर
 देता धरनी॥ भस्मकरील सर्वही॥ २७॥ माहारां स्वकरा
 वयाची हाउसा॥ तो पातला फाळगु नमास॥ आधी वाट
 पाड्याचोरीस॥ निरोप दीधळा भुभुजे॥ २८॥ आधी चड्या
 रकमीरित॥ त्यासी श्ची राज्यात दीधले प्रभुत्व॥ कीमथ
 पीयासी दावीत॥ सिंदीवन साक्षेपे॥ २९॥ मर्कटासी मथ
 पान॥ पातला लेय श्ची कहरान॥ पात भुत सेचरले दा

शिवली०

०५॥

आ०१३

रुणा॥ मगते आन्योन्यवर्तत॥३०॥ पाळागी हातामसआ
सुरा॥ यासीनधावाकदावर॥ राउंषगजोषविरभद्र॥
नंहीकेश्वरहेचिसंगे॥३१॥ परमभोळाशंकरा॥ लुणे
आमुचेलेकरुभस्मासुरा॥ यासीधावाआगत्यवर॥
लोअन्यभराहाटीनकरीकदा॥३२॥ लुणेबाळकातु
जदीधळावर॥ ऐसेहेकताचीआसुरा॥ उटोनिनाचे
आनंदथोर॥ श्रीभुवणाभाजीनसमाये॥३३॥ मृत्यु

लोकासी आका सत्वर॥ कशित चात्तीत्ता संवहार
 संत भक्त गोविप्र॥ शोधोनि भस्म कशित से॥ ३४ म
 स्तकी हास्त देवी ता तात्का ल॥ भस्म होय न लगता वे
 ल॥ भूषी चे भू शोधोनि स क ल॥ भस्म कशिय कदा यी
 ३५ छे पन्न देरा शोधीत॥ चे मुसहीत भुभुज समस्त
 भस्म कशित क्षणा त॥ प्रल कशित चात्तीत्ता॥ ३६
 कुटुंबा सहित ब्राह्मण॥ गीरी वरी विसती दडुना॥ ३७ वी

य

श्रीवत्सी०

२०॥

थी उद्गं रा सं पुर्ण॥ बाहेर को हो न की रे ची॥ ३५॥ जैसा से
न पक्षी आ कृष्ण त ये त॥ पक्षी धरो नि सं धारी त॥ तैसा
अंतरीक्ष य उ नित्वरी त॥ मस्त की हास्त क स्वर्षवी॥ ३६॥
माहायो ध्वरणा पंडी त॥ समरी जी की ती भुतां ता॥ प
री भस्मा सुरा पुटे ब ब हा ता॥ युक्ती का ही न च ले ची॥ ३७॥
जैसा पा रंवा डी तत्व ता॥ लो ना डो पे मा हा पंडी ता॥ तै
से त्या आ सुरा पुटे पा हा ता॥ न च ले प्रे ल को ना चा॥ ३८॥

आसुरकरीनित्यसंकार॥ स्त्रीवासीनकळे हा समाचार॥ भ
 स्मने उनीदे तो जो जो निकर॥ माहानं भ हो उ निया॥ ४१॥
 सवेची ये मृत्युलोका॥ मनीधरीला जैसा आवाका॥ भी
 दशा सहीत राची नायका॥ भस्मकरावे ये आवसरी॥ ४२॥
 कमळोद्भव कमळावरा॥ रोवटी भस्मकरावा पंचवग
 न॥ उमाभी भुवणात सुंदर॥ हीरोनीचा वीरद्धाची॥ ४३॥
 पाकराँन पडले वोस॥ मीळाच्या प्रज्या रूषी आ समास॥

शिवकी-

२१॥

सर्विये भय पावले मानस॥ पुरुहुतास रारणा आले॥४४॥
मग मघवास हीत॥ पद्म ज्या प्रती गा हाणे सांगत॥ तो ह्म
गेक्षी राब्दी जा मात॥ त्या सी सांगु चला आता॥४५॥ आ
क्षज नाम ईंद्रीय जाणा॥ ती जाहु न अंध केले हमना॥ ह्मणे
न आधोक्षज नाम तया लागुण॥ अर्येंद्रिय दृष्टातो॥४६॥
आसो आता आधोक्षज॥ जवळी केला वैकुण्ठ राज॥ गाहा
णे सांगती प्रज्या दीज॥ भस्मासूराचे समस्त ही॥४७॥ म

गसमस्तासहीतनारायण॥ श्रीवाजवळीसांगेवर्तमान॥
 भस्मासुरेजातुन॥ भस्मकेलेसर्वही॥ ४५॥ उरलोआ
 स्त्रीसमस्त॥ ईतुकीयाचाहीकरीलअंत॥ सदासीवातुसा
 हीजांत॥ बरानदीसेआमुते॥ ४६॥ हीमवंतीकरीजतन॥
 हेकोनिहासीनलाभाकलोचन॥ स्मरणेभस्मासुरास
 मरणा॥ जवळीआलेयाजवरी॥ १५०॥ तुस्त्रीजावेस्वस्था
 नासत्वर॥ ऐसेबोलतास्यधुनिधर॥ तोआकस्मातआ

ला आसुर॥ भस्म घेवो निते धवा॥ ५१॥ आपुले गा हाणे आ
 जी ले येथे॥ मीळा ले ते देखी ले समस्त॥ आसुर मान तु कावी
 त॥ सरडा असा ते धवा॥ ५२॥ हाणे जे जे आले ते येथे॥ उधा
 भस्म करावे येथार्थी॥ यावरी ओ धे बोले उमानाथ॥ भ
 स्मासुरासी ते धवा॥ ५३॥ आरे आधमतु आसुर॥ केला पृ
 थ्वीचा संस्कार॥ तुज आह्मी दीधला वर॥ परीणा मतुवा वरा
 केला॥ ५४॥ आसुर ओ धे बोले ते समई॥ तुझी दारा सुंदर

मजदेई॥ नाही तरी तुझे मस्तकी लवलाही॥ हस्त आताची
टेवीते॥ ५५॥ भवानी उठोन गेली सदनात॥ आसुर ग्रीवा
तुकावीत॥ शीव माथा टेवोनी हस्त॥ तुजनेई नक्षणाधी॥ ५६॥
शीव मस्तकी टेवावया कर॥ वेगी धावी नला आसुरादे
वप्रज्या अरुषी श्वर॥ पळोला गले दशादीशा॥ ५७॥ जो भ
क्त भवभंजन उमारेंग॥ मायाला घवी आती सवेगा॥ पळ
ता जाला निःसंग॥ घोरांदरवन घेतले॥ ५८॥ पाठीला गला

भस्मासुर॥ ह्मणे उभा जोग ज्या धरी धीर॥ आजी करीण तु
 स्ना संव्हार॥ रक्षा लावी न आंगा सी॥ ५९॥ वेद शास्त्रान कळे
 पार॥ माया चक्र चाळ क आ गो चर॥ त्या स पामर भस्मासु
 र॥ धरी न ह्मणे आंग वळे॥ १६०॥ जो ब्रह्मा दी देवाचे ध्यान॥ जो
 सन कादी काचे देव तार्चन॥ त्या स भस्मासुर आपण॥ ध
 रीण ह्मणे पुरुषार्थ॥ ६१॥ त्या स वाटे धरी न आता॥ दी से ज
 वळी आटो पीला तत्वता॥ परी कोटी व रूपे धावता॥ न लागे

ताता सर्वेश्वर॥६२॥ उणे पुरे शङ्खबोलत॥ राक्षीनातुडे उमा
 कांत॥ तर्ककुतर्क बहुत करीत॥ हा काकोडिता नाठोपे॥६३॥
 वेदशास्त्राचा तर्क चाचरे॥ घोकीता शास्त्रज्ञ जाले स्नाता
 रे॥ सकळ विद्या पाहातायकसरे॥ मरनांत कनाठोपे॥६४॥
 जो प्रेमळ भक्त शुद्धभावीक॥ त्याचा वीकला कैलास नाये
 क॥ उमे सहित त्याचे घरी देख॥ वास करी सर्वदा॥६५॥ तप
 बळविद्या राज्यधन॥ त्यास बळे धरु लागती मुखपण॥॥

॥ कलम कीडि जन्म मरण ॥

कृशीतागणती न होय ॥ ६४ ॥ असा आहां कारे भस्मासुर ॥ धा
 वता नाटोपे शंकर ॥ ईकडे भवानी ने ईशरावर ॥ बंधु आपु
 ला स्तवीय लाते व्हा ॥ ६५ ॥ हणें कमळो द्वय जनका कमळ
 नयना ॥ कमळ नाभा कमळ लोचना ॥ कमळ नायका क
 मळ शयना ॥ कमळ धारका कमळ प्रिया ॥ ६६ ॥ जग द्वेधा
 जग ह्या पका ॥ जन्म मरणा मरण मोचका ॥ जनाई न जनरक्ष
 का ॥ जग दोधारा जळद शयना ॥ ६७ ॥ असे ऐकताची माधव ॥

मोहोनी रूप धरोनि अभीन्नव॥ शीव मन रंजन केशव॥ आ
 उवा आला आसुरासी॥१७०॥ शीव न्यग्रोध वृक्ष होउनी देख॥
 दुरोनि पाहाता जाता कोतुक॥ तीज भस्मासुर पाहाता देख॥
 भुलोनि गेला मोहोनि ते॥१७१॥ विमानी पाहाती सकळ देव॥
 झणे हे कैचे स्वरूप अभीन्नव॥ आसुर नायकाचे वैभवा॥ ये
 रणां गुहीन तुळे वि॥१७२॥ नृसुखरीता मोहोनि॥ आसुर तन्म
 य देखोनि॥ झणेल लने तुज वरुनि॥ कमळा आपणा वोवा
 जीजे॥१७३॥

तुझे देखता ची वदन॥ वो वाहु नीटा कावे पं-ची प्राण॥ तु
 वानयन कटाक्षे करुण॥ मनमग माझे वेधीले॥ ७४॥ तुझे
 पद कमळ जेथे उमटले॥ सुवास घावया वसंत लोळे॥ तु
 धाप सरो निशृंगार जाळे॥ चीत मन आकलीले॥ ७५॥ म
 जमाळ घाली सत्वर॥ तुझे दाशत्व करीन नीरंतर॥ माया
 वैवाधारी पुरहर॥ हस्यवदन बोलत से॥ ७६॥ तुजवरीन त्व
 रीत॥ पेलतो न्यग्रोध तरुही सतसे॥ माझे त्यात आहे आरा

ध्यदेवत॥ नवसतेथेकेला म्या॥ ७७॥ लग्ना आधी पती स
 हीत॥ तेथेकरावे शाये न नृत्य॥ परीमीजेथेटीवी न हस्त॥
 तेथेची लाटे वावा॥ ७८॥ मी जो दावी न हाव भाव॥ तुही ते से
 चिदावी सवी॥ तेथे आनुमान उणे पउता देव॥ क्षोभे लम
 गुतुजवरी॥ ७९॥ माहाखउतर देवत॥ कमळ ब्रह्मा उगी की
 शृंगात॥ आसुरतया सी आवस्य हणत॥ सांगसी ते
 सेच वर्तेन मी॥ ८०॥ असे भुलवो गितया सी॥ आणी लातो व

शिवली०

२६५

टछायेसी॥मगनमुनीयादैवतासी॥आरंभीनृत्यमोहो
नि॥८१॥मोहोनिनृत्यकरीत॥आद्यनायकातटस्तपाहा
त॥कीनरगंधर्वतेथे॥गायनहेकताभुलले॥८२॥देवस
र्वघटपदहोउनि॥सुवाससीतीआवेधुनी॥सुखरूपे
उंजतीवनी॥परीतेकामीनीकोणानेनवे॥८३॥तीचेसु
खरहेकतागायन॥विधीकुरंगगेलेभुलो॥कुंभीनी
सांउनिकरावयाश्रवण॥कद्रुनंदनयेउपाहे॥८४॥मो

॥२६५॥

२७॥

पडता आष्ट भाग जाले॥ आष्ट भैरव आवतारते॥ ८८॥
 आसी तो रुद्र चंजोरी भोधा॥ उन्मत्त कृपाळ भीषन से व्हा र
 का प्रसीद्ध॥ ते आष्ट भैरव भूद्ध॥ अंश आन तार सी वाचे ॥
 ॥ ८९॥ भस्मा सुरवधी लाहे मात॥ प्रगटली मैलो क्य भ
 रीत॥ हात धरु निरुमाना थड माना था॥ यते जाले कैला
 सा॥ ९०॥ आंबी का ताकाळ प्रगटो न॥ करीत हा शिहरा सी
 वंदन॥ दोही सुती बैसउन॥ करी पुजन हे मंवंती॥ ९१॥

२७

॥ २७ ॥

हो नी जेथे टेवी हात॥ आसुर ही ते से चिकरीत॥ आपुले म
स्तकी टेवी ता हात॥ आत्म कर मो हो नी॥ ८५॥ आसुर आ
पुले सीरी हस्त॥ टेवी ता भस्म जाळा तेथे॥ मो हो निरुप सं।
ओ नि भगवंत॥ चतुर्भुज जा हा ला॥ ८६॥ वटस्य रूप सो उ
नि देख॥ प्रगट ला तेथे चीमदनांत क॥ हा री हार भेट ती
जाले य क॥ देव वर्धती सुमन माळा॥ ८७॥ मो हो निरुप जे
व्हा धरी ले॥ पातु निरी नाचे विर्य द्रवले॥ भुभी वरी

हा शि ना रा य ठा ना ग भु ष ण ॥ सी व सी ता व लु भ ना म स गु
 णा ॥ पंच व द न पं न ग रा य न ॥ क र्पु र गौ र क म ळो ड्ढ व पी
 ता ॥ ९२ ॥ पी ना क पा णी पी तां व र धा री ॥ नि ळ कं ट नि ळ व
 र्ण शो री री ॥ चं द रा र क प ती चं द रा व न वि हा री ॥ म द न ता त
 म द नो त क जे ॥ ९३ ॥ ये द्र शो क र चं द्र शो र व ध रा ॥ वि श्व ना
 थ वि श्वां भ र ॥ क पा ल ने भ क म णी य गा भ ॥ की आ वि ची
 भ रो घा ची ॥ ९४ ॥ मु र हा र मा या म लु ह रा ॥ आ क भु रा न

वली०

॥

व्याघ्र मोहोत्तार्ताश्रीधर॥ अंधक मर्दन आगवगासुर॥
 माहा आसुर दर्मन दोघेही॥ ९५॥ नगत नयावर नंदीकेश्व
 रा॥ स्त्रीध्वेश्वर सिंधुज्यावर॥ नीः संसार निरहंकार॥
 ईशान्येश्वर ईदीशवर दोघेही॥ ९६॥ शरीरतनु क्षीराध्वी
 रायन॥ एक ब्रह्मादी बंध येक ब्रह्मा नंद पुर्ण॥ यादोघा
 स्त्रीपुजो न॥ आनंद मय जगदंबा॥ ९७॥ आता ओते लावे
 सावधान॥ पुढे कथा सुरस आमृताहुन॥ विरभद्रज

नमो पार्वती लम्ब ॥ आणी राजा न न जन्म आसे ॥ १८ ॥ शी
 वलीलां मृत ग्रंथ सींकुस्त ॥ गे तमी स स्वर्धुनी भेटो य
 त ॥ य आ ध्या ई कै ला स नाथ र मा ना था ॥ ये के टा ई मी जा
 ले ॥ १९ ॥ त री सी कु स्ती भा वी ज ण ॥ ग्रंथ गे त मी त करी ती
 श्मान ॥ आर्थ जीव णी बु डी दे उ न ॥ आद्य म र्घ नी नी म ग्न
 जो ॥ २० ॥ श्री ध र स्वा मी ब्र ह्मा नं द ॥ सुख पा व ले ते ची प्र
 सी ध्या ॥ जे थे ना ही भे दा भे द ॥ आश ई आ भं ग सर्व दा ॥ १ ॥

क

शिवली०

२९

ईती श्री शिवलीलां मृत ग्रंथ प्रचंड ॥ स्कंद पुराण ब्रह्मो
तर खंड ॥ परी सोत सज्जन आखंड ॥ द्वादशोऽध्याया गो
उहा ॥ २० ॥ २ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

॥ श्री शिवलीला मंत्र ग्रंथ आध्याय योदश ॥ १३ ॥

शिवली०

११॥

श्रीगणेशायनमः॥ आनेन प्रीयतां देव॥ भगवान् पार्वतीपते
 श्रीसोवपुज्जपूर्वेषां॥ आस्माकं कुलदेवतं॥ १॥ जोसद्गुरुब्र
 ह्मानंद॥ आपणार्हदयाब्जमीलींद॥ स्मरारीगज्यांशज
 नकप्रसीद्ध॥ चरणारवींदनमूत्याये॥ २॥ नेमीस्यारग्नि
 सुत॥ शोनीकादीकाप्रतीसंगत॥ बितायुगीआद्रुत॥
 कथादेकवर्तली॥ ३॥ हृक्षप्रजापतीपवीन॥ आरंभीताजी
 लादीर्घसभा॥ निंदोनिस्वामीभिनेत्र॥ सर्वनिर्जरबोला

विले॥३॥जो जगदात्मा सदासीव॥ज्यासी वंदीती पद्मज
रमाधव॥आ न्माये आणी वासव॥स्तवीती ज्या ते सर्वदा॥४॥
शीव मही माने छुनी आद्रुत॥दीवसरजनी दक्ष निंदीत॥
नर मुंड माळा आपची न बहुत॥गळा घाली तो कैसा
हा॥५॥करी वले चर्म प्रावर्ण॥नकांटाळे दुर्गंधी नेमन॥
भिक्षा मागे नर कपाळे घेउन॥वसे स्मरानी सर्वदा॥६॥
चिता भस्म आंगासी च चीले॥विरवार टाई टाई वेष्टी ले॥

३

शिवली०

॥२॥

आमद तीतुके आंगीकारीले ॥ सवेपाळे भुताचे ॥ ७ ॥ यासी
देव ह्मणे लतरी कोण ॥ कोथे संत लप आणु दीन ॥ भीती
यने भीषळ याग्न ॥ वाटे भीभुवन जाळील ॥ ८ ॥ मस्तकी
वाहे सदा पाणी ॥ नाचत जाय निज कीर्तनी ॥ भक्त देख
ताचि नयनी ॥ बैसे देवानी आवचेची ॥ ९ ॥ हे त्यासी देवो
बोनि वर ॥ यणेची माजवीले आसुरा ॥ नकळे यासी ला
हान थोर ॥ बहन टोरतयाचे ॥ १० ॥ शीव निंदा वया काय

का रण॥ यकदा दक्षगेला कैलासा ला गुण॥ श्रीवेदी
 धले नाही आभ्युस्थाना॥ सजो निंदी त्या दुःखे॥ ११॥ हे नी
 सा दक्षतया सी निंदी॥ यही न पुजी वी भाग ने दी॥ स
 रली आयुष्याची आवधी॥ तरी चहे बुद्धी योजी ली॥ १२॥
 श्री व भजन न करी जो पतीत॥ त्या वरी वी घे पउती आ
 सेख्यात॥ यागदान जप तप व्यर्थ॥ उमानाथ ना वडे ज
 या॥ १३॥ जेणे निंदीला श्री व दयाळ॥ तो परम निर्दय दू

३॥

जनि खळ॥ मनुशा माजी तो व्यंगळ॥ त्याचा वीटा वन
 व्हावा॥१४॥ आसो दक्षकन्या दक्षायणी॥ कैलासीचा
 टपाहे भवानी॥ ह्मणे याग मांडीला कीत सरनी॥ मज
 बोला उकानये॥१५॥ आपणा ह्मणे भीनेभा॥ मी जाई
 न कीतीयाच्या सभा॥ तेणे सर्व कन्या पंचवगभा॥ स
 न्माने सीबोला कील्या॥१६॥ मजची सरला काय ह्म
 णेना॥ तरी मी तेथे जाईन॥ याज उपरी भाळलो वन॥

मृडा नि सी बो लत से ॥ ४ ॥ हणेतु वचन हे क जो री ॥
 पक्ष जाल जन के सहोदरी ॥ लावण्या मृत सरीते
 आवधारी ॥ कदा ही तेथे नव जावे ॥ १ ॥ तव पीता नी
 रक कुटी ॥ मम द्वेषी दुर्जन खळ ॥ तु जाता ची तेथे
 ताका ॥ आप मानि ल शुभानने ॥ १ ॥ ज्याचे अंतरी
 नाही प्रीती ॥ त्याचे वदन न पाहावे कलांती ॥ हे सा भी
 बक बोले आं बी के प्रती ॥ तो नारद तेथे पातला ॥ २ ॥

शिवली०

४॥

लगे की मुसदना जावया ला गुन॥ न पाहावा कदाही स
मान॥ मग नंदी वरी आ रोह न करुछा॥ दाक्षायनि चाली
ली॥ २१॥ सबे घेतले भुत गण॥ मनोजय पावली दक्ष सह
न॥ तो या गमंउ पशो भायमान॥ ऋषी सुर वरी भरला
से॥ २२॥ आपुला त्या पुज्य स्थानी॥ देव बैसवीले समानु
नी॥ येक सदासीव वेगळा करुनी॥ पुजीले ऋषी सुर
वर॥ २३॥ जे साता रांग गणात आ श्री सुत॥ दक्ष तैसा मज्जे

विराजीत॥ शीवद्वेषी परम आभक्त॥ कुंडीटा की त आबराने॥ २४॥
 भवानी जवळी आली ते वेळे॥ देखोनि सुरवर आनंद ले॥
 पसीदक्ष जोळे धुरे भरले॥ कन्य कडे न पाहे॥ २५॥ नंदी
 वरोनि उतरोनी॥ पीतीया समीप आली भवानी॥ दक्षे
 मुख मुर जोनी॥ घाली ग्रंथी भ्रमंडळ॥ २६॥ जगन्माता गु
 णनिधान॥ न्याहाळुनी पाहे पी भ्रवदन॥ स्रष्टे याचे धु
 रे भरले नयन॥ न पाहे स्रष्टे नमज कडे॥ २७॥ सकळ भ

गोवली०

५॥

गीनीचा सन्मान बहुत॥ दशायणी ते व्हा देखत॥ जन
नीकडे वीलोकीत॥ तेही न पाहे तीयेकडे॥ २५॥ मनात दक्ष
भावीत॥ ईसको णे बोला वीले येथ॥ कन्या आणी ज्या मात॥
मज दृष्टीस नावउती॥ २६॥ आदिमाया प्रणवरूपीनी॥ आ
नंत ब्रह्मांडाची स्वामीनी॥ तीचा आपमान देखेनि॥ भ्या
ले सकळ सुरवर॥ ३०॥ स्मरती दक्षा भुलला सीयथार्थ॥
हे ब्रह्मांड जाळिल निमीशात॥ आपमान देखेनी उमाते

थे॥ ओं धे संतत्य जा हा ली॥ ३१॥ प्रछ य बी ज पृथ्वी वरी प
 उत॥ तै सी उ डी घाली कुं डत॥ उर्वी मं उ छ उ छ म की त॥ हो
 य कं पीत भोगे द्र॥ ३२॥ वै कुं ड कै ला स उ छ म की॥ कम छ भ
 वां डी रा क गा ज ली॥ अतं त का पे च छ च की॥ लोणे बु ड
 ली श्रु ली आता॥ ३३॥ हा क दे वो नी शी व ग णा॥ गे ले शी वा
 पा सी धा वो न॥ सां गी त ले सर्व वर्त मान॥ जे जे जाले दक्ष ग
 री॥ ३४॥ अै क ता यि उ मा कांत॥ जो मा हा प्र छ इ चा अु तो त॥

६५॥

हाकदेवोनि आद्रुत॥ जटा आफटी आ आवेशे॥ ३५॥ तो अ
 कस्मात विरभद्र॥ प्रगटला तेथे प्रलय रुद्र॥ वाटे आगी
 आगी दादशमीचा॥ येक भरोवो नि प्रगटले॥ ३६॥ वाटे त्या
 चिया ते ज्यात॥ चंद्रसूर्य बुचक ज्या देत॥ आकाश असे अ
 सुउत॥ सडा होत नक्षत्राचा॥ ३७॥ कुंभी नी बुडाली देख॥
 चतुर्दश लोकी वाजली हाक॥ दशग्रही बजा हाक॥ रक्तव
 र्ण होत से॥ ३८॥ आवचीता उलली क्षीती॥ दीवसा दीवा

मुत

भीतेबोभाती॥दक्षाचेआंगीचीसर्वशक्ती॥नीघोनगेळी
तेथवा॥३९॥ईकडेवीरभद्रशीवस्मरण॥करोनीनीघाळा
ओधायमान॥यकवीसपद्मदळेउन॥मनोवेगेधावी
नल्ला॥४०॥साटीकोटीगणघेउन॥मागोनधावीनल्ला
आपणाजीवन॥शीवपुत्रेधावोन॥ख्यातीकेलीदश्या
गी॥४१॥धारणचक्रसंभार॥त्यावरीयकळालेठलाक
टीवर॥कीवैनतेयेतलीधावसत्वर॥आपारआहीपाहोनीया॥४२॥

७॥

आलादेखो नि वीर भद्र॥ पळो लागले देव समग्र॥ आवदा
 ने सोडो नि सत्वर॥ अरु लीज पळती तेथो नीया॥ ४३॥ एक म
 ळ मुन भय वी व जीती॥ धोत्रे गळा ली ने न ती री ती॥ कुर्कु
 ट रूपे रोहीणी पती॥ पळता जा ला ते धवा॥ ४४॥ सीखी शा
 रणी सात्यकी॥ पळता जा लाय कायकी॥ यम आपुळे स्व
 रूप झाकी॥ बक वेवाचे वो निया॥ ४५॥ नैरुत्य पती होय काक॥
 स सीक होय रसना येक॥ कपोता हो वो नि आर्क॥ पळता जा

लातेथवा॥४६॥कीरुहोवोनिचभारी॥पळताभयवा
 टेआंतरी॥नानापक्षीहोवोनिस्तउकरी॥नवग्रहपळाले॥४७॥
 बिंधीयावरीवीजपउत॥दक्षावरीतेवीआकस्मात॥मा
 हावीरआद्रुत॥वीरभद्रपातला॥४८॥राउबाहुवीरदेही
 प्यमान॥आसीलुताखेटकेधनुष्यबाणा॥भीशूकउम
 रशोभायमान॥सायूधसीप्रगटला॥४९॥पिशाचेपा
 ळीलेदंत॥भगदेवाचेनेत्रफोडीत॥खांडमीशाउपडीत॥

शिवली०

८॥

सुखी ज्या-च्या ते धवा ॥ ५० ॥ चरणी धरोनि आफटीले ॥ ब
हुताचे कर पट मोडीले ॥ की ते काचे प्राण गेले ॥ वीर भ
द्र देखताची ॥ ५१ ॥ मागुनि पातळा रों कर ॥ तेणे दक्ष पृ
तना मारीली सत्वर ॥ कुं उवे दीक्षा मंडप समग्र ॥ वीध्वं
सुनि जाळीली ॥ ५२ ॥ दैखोनी वीरवीरुपाक्ष ॥ भयाभी
त जाला दक्षा ॥ पद्मज आणी सहस्राक्ष ॥ पुर्वी चते
थुनी पळाले ॥ ५३ ॥ विरभद्र हाणे रात मुख दिक्षा ॥

लुवा नींदीले कैसे विरुपाक्ष॥ तुज लावी न आजीसी क्षा॥
 सीव द्वे कीया पावी॥ ५४॥ विजु प्राय आसी लुता ती व॥
 उर्द्ध हास्ते वो की मा हावी रा॥ खेदीता जा ला दक्षा चे सी रा॥ प्र
 व य थोर जा हा ला॥ ५५॥ दक्ष सीर गगणी उ सक ले॥ वी
 र भ द्वे पाया त की घात ले॥ उ मा ध वा पा सी ते व ले॥ देव पा
 त ले चहु क डो नि॥ ५६॥ सकल सुरा सहित कमळासन॥ क
 रीती उ मा ध वा चे स्त व ण॥ स्रज ती व ष भ ध्व जा म्भु पा क रु ण॥

दशात्मनी उटवी ॥ ५७ ॥ संतो बोणी कर्पु रंगो र ॥ लगे आ
 णो नि लावा या चे सी र ॥ प री तो ने दी च वी र भ द्र ॥ पा या त
 की र ग ती ले ॥ ५८ ॥ लगे श्री व द्दे की जो दुरा च्छार ॥ त्या चा क
 री न जै सा च सं हार ॥ श्री व ना म न घे जो आप वी भ ॥ जी व्हा
 छे दी न त या ची ॥ ५९ ॥ जो न क री श्री वा र्च न ॥ त्या चे कर व चे
 र ण छे दी न ॥ जो न पा हे श्री व ध्या न ॥ त्या चे न य न फो डी न मी ॥ ६० ॥
 वि ष्णु वि शेष श्री व ला ह न ॥ हा र वि शेष वी ष्णु सा न ॥

ओं से जो ह्रिणो लख दुर्जन ॥ संहारीन तथा सी ॥ ६१ ॥ सर्व
 धाने दी दक्ष सीर ॥ काय करील बिधी हारी हार ॥ मग मे
 ष सीर सत्य रा ॥ दशा लगी ला बीले ॥ ६२ ॥ स जीव करो नी
 या दक्ष ॥ निरिधार् टणा गे ला विरुपाक्ष ॥ द्वादश वर्ष निरापे
 क्ष ॥ सेवी तवने उपवने ॥ ६३ ॥ माहात्म्य शान जे आनं वन ॥ ६
 तेथे शंकर राही लाय उन ॥ मग सहस्र वर्ष पुर्ण ॥ शीव
 तप करी तेथे ॥ ६४ ॥ पुटे ही मांच लाचे उदरी ॥ आवतरली

॥
ची

भीपुर सुंदरी॥ श्री व आराधन करी॥ ही मांच जी सर्वदा॥ ६५॥
ही मन गोरु श्री मे नी का॥ पुत्र जाला मो ना क पर्वत देखा॥ पा
र्वती कं न्या जगदंबी का॥ आदि माया आवतरली॥ ६६॥ श्री
होतु मंडु पा मा झा री॥ जी ची प्रती माना ही दुसरी॥ कमल
जन्म हो च भा री॥ त्या सहो दु जी कर वे ना॥ ६७॥ ती चे स्वरूप
पा हा वया॥ यती सुर भु सुर मी जो निया॥ जी चे स्वरूप वणा
वया॥ सहस्र वदना शी स्ती न वे॥ ६८॥ मृग मी न क ल्हा र सं

५०
 जन॥ कुरबं डीकरावीने भावरुण॥ आद्य नायकाचे सौंद
 र्यपूर्ण॥ चेरगांगुहीन तुळती जीच्या॥ ६५॥ आकर्णने श्री
 निर्मळ मुखाळा॥ देखे। निलजीत होय दीज राज॥ कडीदे
 खे। निजीच्यामाज॥ मृगराज मुख नहावीत॥ ७०॥ परमसुकु
 मारघनः शामवणी॥ बोतीलीं ईदनीळ गाळोनी॥ हंत तेज
 सळकत मेदीनी॥ होती माहामणी पाषाण॥ ७१॥ आदीमाया
 प्रणरूपीणी॥ तेही जालीही मनगनंदीनी॥ आनंतशक्तीची

वली०

१॥

स्वामीनी॥ वेदपुराणी बंधजे॥ ७२॥ ब्रह्माक्षरे व मुळीहूनी॥ ग
भीपाळी बाळे तीही॥ बोलता प्रकाश पडे सदनी॥ नीराळ
वणीं को मजंगी॥ ७३॥ कोट्या न कोटी मी न केतन॥ सांडनी
करावी मुखावरुण॥ आंगी चासुवास संपूर्ण॥ ब्रह्मांड कोडु
निवरी जाय॥ ७४॥ सहज बोलता क्षीती॥ वाटे रत्न रासी वी
खुरती॥ पदमुद्रा जेथे उमटती॥ कमळे उगवती ही व्यतेथे॥ ७५॥
सुधासास वेधुन वसंत॥ भोवता गारवडा लोळत॥ केवळ

कनकलता आद्रुत ॥ कैलासाहु नीउतरली ॥ ७६ ॥ नंदी
 सहित भीपुराही ॥ यउनी हीमांचकी तपकरी ॥ शीवरर्ष
 णा सी झउ करी ॥ हीमन गयेता जाहाला ॥ ७७ ॥ घालो नि
 घालो ठांगण ॥ करी तेहा बहुत स्तवन ॥ पावरी पार्वती येउ
 न ॥ करी स्तवन सीवाचे ॥ ७८ ॥ साठी सहस्र लावण्य स्वाणी ॥
 सवे सख्या जे रापव्हीनी ॥ तथा सहित गजं शजननी ॥ सेवा
 करी सीवाची ॥ ७९ ॥ करी सुरभी पुत्ररक्षण ॥ ध्यानस्त सदा

पंचवदन॥ लावीले पंचद्वयलोचन॥ सदा निमग्न स्वरूपी॥ ८०॥
 तारकासूराचे पुत्रलीचे जन॥ तारकाक्षीविदूमाजी कमळलो
 चन॥ तेही तपघोर आचरोन॥ उमारमण आर्षीला॥ ८१॥
 सहस्ररत्न कमळेकरूण॥ श्रीवर्गीपुजीला श्रीनयन॥ स
 हस्रात येकेक न्युन्य॥ कमळेजालेय कदा॥ ८२॥ तीचीका
 ठेनिनेत्र कमळ॥ शीवार्चन करी तेजाले॥ मागु तीयेक
 न्युन्य आले॥ मग स्वसीरे आर्षीली॥ ८३॥ प्रसन्न होउनी

श्रीनेत्र॥ तीघे उटवीले तारक पुत्र॥ तीघा सही दीधळा आ
 पेक्षीत वर॥ जाले आणी वार श्रीभुवणी॥ ८४॥ तीघा सीचे
 तुम्वे स्वप्न सन्न होउन॥ श्रीपुरे दीधले आंतरीक्ष गमन॥
 दीस हरत्र वर्षे साधुन॥ निमीष्यार्थे ऐके होती॥ ८५॥ इतुक्या
 त जो धनुर्धर॥ मारील जो लक्ष साधुन शर॥ श्रीपुरा सही
 त संसार॥ तुमचा करील निर्धारि॥ ८६॥ या वरी त्या तीघी
 जणी॥ श्रीभुवणी गंजीले बळे करुणी॥ देवपळा ले स्थळ सो

शिवली०

३॥

जे नि॥ पीडि ली धरणी बहु पापे॥८७॥ म गंदे व भूषी सकल
मीळोन॥ वैकुण्ठ पती सगळे शरण॥ गरुड ध्वज सर्वासी घे
उन॥ शी वा पासी पातला॥८८॥ कृतीता अद्भुत स्तवन॥ पर
म संतोषला भी नयन॥ झणे मी जाले प्रसन्न॥ माग वरदा
न आपेक्षीत॥८९॥ झणे भी पुरा रे पीडि ले बहुत॥ देव भू
षी जाले पदच्युत॥ भी व झणे पाही जेर था॥ भी पुर मर्दना
कारणे॥९०॥ तो देव बोलती समस्त॥ आली सज्जन देतो

रथा॥ मगकुंभी निस्यंदन होत॥ चक्र निश्चीत शशीमीम॥ ११॥
मंदरागीश आक्ष होत॥ स्तंभ जाले च्याही पुरुषार्थ॥ च्या
ही नेद तुरंग बळीवंत॥ मुर्ती मंत जाहाले॥ १२॥ सारथी
विधी होय सत्वर॥ कावीले शास्त्राचे वा गोर॥ पुराणे त
गट बंद साजीरे॥ आसे कावीले रथासी॥ १३॥ कनकाद्रि
चे धनुष्य थोर॥ धनुज्य होत भोगेंद्र॥ वैकुंठीचा सकुमार॥
जाळा शर तेजस्वी॥ १४॥ रथी चढता उमानाथ॥ रसातळा

ली चाली लारथा ॥ कोन्हा सीन उ पडे निश्चीत ॥ मग नेदी
 कोली शृंगाने ॥ १५ ॥ मग स्पंद नीय कचरणा ॥ दुजाने दीव
 शिटे उ न ॥ आपार युध्य कसठा ॥ भीपुर दळे संव्हा रिले ॥ १६ ॥
 होत से युध्याचे वनचे भ ॥ वीर भट्टे संव्हा रिले असुर ॥
 परी आमृत कुंड समग ॥ हे त्या कुंडे आसती ॥ १७ ॥ आंमृत
 सीं पीता आमीत्य ॥ स जीव होती ॥ सवे ची देत्य ॥ शीवे मेघा
 स्म घालुनि आद्रुत ॥ आमृत कुंडे बुजीयली ॥ १८ ॥ आंत

राकी भी पुर भ्रमती ॥ लक्ष्मसाधी मृगनीपती ॥ दीसहस्र
 वरुषे जा लीयरीती ॥ नहाले च पाती कदा ॥ ९९ ॥ ओं गी लो
 टला घर्म पुर ॥ तेहे भी मरथी गंगा थोर ॥ ने भी वेवीं दुपड
 ता आ पाश ॥ रुद्राक्ष तेथे जाहाले ॥ १०० ॥ देत्य स्त्री यापती
 वृता थोर ॥ तेणे आसुरा सीज य आ पाश ॥ मग बोध्य स्वे
 श्री कर धर ॥ देत्य स्त्री यात प्रवेश ला ॥ १०१ ॥ वेद बाह्ये आप
 वीम ॥ प्रगटीता जा ला च्यावा कशा स्त्र ॥ स्त्री या यापती वृ

शिवली०

५॥

ता धर्म मोउ न समग्र॥ विभी च्यार भक्ती करवी ली॥ २॥ तेणे
देखासी जाले आकलमान॥ तो ईकडे शीवे लक्ष साधुन॥ ध
पुष्पासी योजीला वीष्णु बावा॥ माहाप्रदीप जाणीजे॥ ३॥
की उगवले सहस्र मार्तंड॥ ते सींच रास्त्रे चालीली प्रचंड॥
मारावया देख उदंड॥ माहाशक्ती प्रगटली॥ ४॥ की ते
प्रलय काळीची सीखा सबळ॥ की कृतंताची जीवहाते
य ज्याळ॥ की ते प्रलंबे घालील॥ मुख्य चेपळा निवडीली॥ ५॥

की सत्यकोटी में बने जपाही॥ एक वठले आरुचा चे टाई॥
 देख भया भीत हृदई॥ लणती क-स्रोत मां उला॥ ६॥ न्यास स
 हीत जपुन में भ॥ सौ उ न दी धेल दिव्या स्त्र॥ नव खे उ धर भी
 आंवर॥ त झडिले ते का जी॥ ७॥ सह स्त्रवी जा कउ कउिती॥ दे
 सी धावी नली दी व्य शक्ती॥ भय व्यापी ला सरिता वती॥
 आं गठा कु पा हा ती दी गज ज॥ ८॥ देव बी माने पछ बी ती॥ गी
 री के दरी आसुर दउ ती॥ ये क मृ छे ना य उ नि पउ ती॥ नउ ट
 ती मा गु ती॥ ९॥

१६॥

र

त्या आश्विन लग्ना क्षण ॥ श्रीपुरे सांजि ली जावुन ॥ त्या
 त श्रीतीयने श्रीचा आग्न ॥ साद्य जाला तया ते ॥ १० ॥ तीन ग्रा
 मशे न्य सहीत ॥ श्रीपुंभस्म जाले तेथे ॥ देव श्रीवस्तवन
 कृतीत ॥ चरण धरीती सप्रेमे ॥ ११ ॥ त्या वरी श्रीपुर पीता
 तारका सुरा ॥ तेणे मग प्रलय केला थोरा ॥ देव पळवीले
 समग्र ॥ चंद्र सूर्य धरुनि नेले ॥ १२ ॥ भागीरथी आदि गंगा
 पर्वी ॥ धरो नीनेत तारका सुरा ॥ देवां गणादासी समग्र ॥

करोनियाटे वी ल्या ॥ १३ ॥ ब्रह्मा आणी वीष्णु शची वर ॥ कृ
 तीयकांत वीच्या रा ॥ ह्मणती शीव उमा कृतीताय कथा ॥ हो
 ईल पुत्र शम्भु स्व ॥ १४ ॥ त्याच्या हाते मरेल तारका सुरा ॥ म
 गबोला उनि पंच शरा ॥ ह्मणती त्वाजा उनि सत्वर ॥ शीव
 पार्वती सीदे क्य कृती ॥ १५ ॥ ही मां अक्षी तप कृतीयो मकेश ॥
 मन्मथा तु भुल वीतया स ॥ मगर ती सहीत कुसुमेश ॥
 सिंवा वक्षी पातला ॥ १६ ॥ पार्वतीच्या स्वरूपात ॥ रती तेव्हा

१७॥

प्रवेशत॥ वसेते वनसमस्त॥ शृंगा शिलेते धवा॥ १७॥
 शीवाचे मानसी सतेज॥ प्रवेशला राफु शिध्वज॥ पारख
 रेकरी ती गजवज॥ शीव ध्यानासी विशे पीत॥ १८॥ तो
 पक्षी हा कावयानं दीकेश्वर॥ गेला होता तेव्हा दुर॥
 पार्वती होवोनि कामातुर॥ पाठीसी उभी मन्मथा
 च्या॥ १९॥ शीवे उघडीला नयन॥ तो पुढे देखीला म
 दन॥ जणे मासे तपासी केले हा न॥ भाजलो चन उघ

॥ २० ॥

नि धा। ला प्र ल य वै श्वा न रा॥ म स्म के ला कु सु म पंच रा
 रा॥ का ल गु न मा स पो णि मा सा चा रा॥ का म जा जी ला
 ते दी व सी॥ २१॥ शी व दु त भू त ग णा॥ मा हा शे द्व हा क दे
 उ न॥ स्म र ग्र ह मं न उ च्चा रु णा॥ ना ना प री उ प हा सी
 व ती॥ २२॥ शी आ ज्ञे ने त थी पा सु न॥ का ल गु न मा सी हु
 ता रा नी क रु णा॥ जो हे व त वा जी ल यू र्णा॥ आ व द शा जा
 ण त्या सी न बा थी॥ २३॥ आ सो सं ह्रा रु णी पंच रा रा॥ वि

शिवली०

८॥

प्यार करी पंचवगभा॥ तात्का छ उटो निकर्पु रगो रा॥
गेला केला स सद ना सी॥ २४॥ तवरती शोक करी बहु
त॥ मग सभाधान करी नीजे रना था॥ सुणे मुखा व
तारी तुझा कांत॥ आवत रे लख रुक्मिणी उदरी॥ २५॥ क
कमला सने केन्य स भोगी ता॥ कंदर्पा सी शाप दीध
ला होता॥ शीव दृष्टी ने तत्व ता॥ भस्म हो सी ल कामा
तु॥ २६॥ आसो ही मनग कुमारी॥ शीव प्राप्ती ला गी

तपकरी॥ सत्य ऋषी प्रार्थीती श्री पुराणी॥ वरीकु मारी
ही मन गज्याची॥ २७॥ या वरी पार्वती तपकरी जे वणी
शी बते थे गेली बटु वेशा धरुणी॥ गायनाचे छंद क
रुणी॥ पुसे भवानी प्रतीते का॥ २८॥ का सया तपकरी
सी तु ये थे॥ वरी हणो जो कै लो सनाथा॥ पती व्हावया य
थार्था॥ आसे आचरत तप ये थे॥ २९॥ बटु बोले त आ व
सरी॥ तु त वही मन गराज कु मारी॥ शंकर के वल भी कारी॥

५॥

माहाक्रोधीदासता॥१३०॥ वलेगजचर्मपांघरुता॥ शार्धु
 लचेर्मनेसलापुर्ण॥ वसवीलेमाहास्मशान॥ भुतगण
 सभोवते॥३१॥ तशीवीष्णुविलासीसगुन॥ त्यासीतुवरी
 हेकवचन॥ तुजयोग्यपंचवदन॥ वरनहेसर्वथा॥३२॥
 ऐकताक्षोभलीजगन्माता॥ शीवनिंदकाहोईपरता॥
 वदननदावीमागुता॥ परमस्वळादेशीया॥३३॥ शीवनिं
 दकजोदुराच्याश॥ त्याचावीठाळनहावासाचार॥ तुज

श्रीक्षाकरीणनिर्धारि॥ विप्रहृणो निराहीले॥ ३४॥ स्व
 पप्रगट करी कर्तुगौरा॥ पार्वती ने करुनी जयजय करा॥
 स्तवनमांडी ले आवाश॥ चरण दृढ धरी यले॥ ३५॥
 श्रीवह्मणे ते समई॥ प्रसन्न जालो मागल वलाही॥ ओं
 जीका ह्मणे रावदेई॥ आर्धंगी तुझ्या जगदात्म्या॥ ३६॥
 आवस्यह्मणे भीपु राही॥ गेलो कैलासी ते आवसरी॥
 पीतसदना ते सउ करी॥ गेली ते व्हा जगदंबीका॥ ३७॥

०॥

मग सत्य ऋषी ते वेळे ॥ शी बेही मां च जी पाठवीले ॥ ही
मनगे आदरे पुजीले ॥ शोउ शोप प्यारे करुनीया ॥ ३८ ॥
आरुंधती जवळीय उना ॥ भवानी पाहीली आवळी कु
न ॥ लगती पार्वती आजी शीव पुणी ॥ जोउ होय निर्धार ॥ ३९ ॥
मन्मथ से सर येन मासी ॥ लग्न ने मीले शुद्ध आष्टमी
सी ॥ निश्चय करुणी सत्य ऋषी ॥ स्वर्था नासी पावले ॥ ४० ॥
कधी होईल शीव गोरी लग्न ॥ ईछीती ब्रह्मादी सहस्र न

यन ॥ तारकासुराचा प्राण ॥ श्रीवपुभवेईल कधी ॥ ४१ ॥
 ईकडे नंदीसपाठयोनितेवेजे ॥ सर्वदेवासीबोलावीले ॥
 भीदशाचेवेउनिवाजे ॥ पाकशासनपातला ॥ ४२ ॥ ई
 दीरेसहीतईंदीरावरा ॥ सांवीभीसहीतचतुर्वगभा ॥
 आल्यासीसहस्रभुवीभर ॥ शिष्यासहीतनिघाळे ॥
 ४३ ॥ स्त्रीद्वारणगुह्येक ॥ पीभृगणमरुद्वणवसुआ
 एक ॥ यकादशरुद्रदारशाआकी ॥ यक्षनायकबेरनि क

श्रीवली०

२१॥

आला

धाले॥४४॥आपुलाले वहनि बैसोन॥लो कपाळ नि धा
 ले संपूर्ण॥नवग्रह आष्टनायका आदी करण॥की
 न्नरगंधर्व सर्व ही॥४५॥या सर्वां सहीत शंकर॥ही मां
 च्या सत्वर॥नगेंद्र येथो नि सामोरे॥पुजन केले स
 क जाये॥४६॥हरा सहस्र योजने मंडप॥उभवी ला ज्या
 ये तेज आमुप॥सुवर्ण सहने देदीप्ये॥जानव सादीध
 ला समस्ता॥४७॥श्रीवरूप पाहाता समस्त॥बहुती हो

तीवी स्मिता ॥ यक स्मिता ती वृद्ध बहुता ॥ पुराण पुरुष आ
 नादी ॥ ४८ ॥ सा आदे के वज्र निर्गुणा ॥ नोवरी स्वरूप आ
 ती सगुणा ॥ आ सो देव भू प्रती सा करुणा ॥ मुळ आला ही
 माई ॥ ४९ ॥ आये त आव घे सा हीत्य ॥ कमळोद्भव स्व
 यकरीत ॥ नवनीधी आस मासीद्धी रावत ॥ न्युन्यतेथे
 नसे काही ॥ ५० ॥ आ सो नव रामीरवत ॥ नेला आपुल्या
 में उपात ॥ मधुपर्की ही पुजा समस्त ॥ ही मांचव स्वयं

२२॥

रित से ॥ ५१ ॥ लग्न घटी का आली जननी ॥ बाहे र आजीली
 ही मन गवाजी ॥ ते शृंगार सरोवर मराजी ॥ उभी के ली
 पउ था आउ ॥ ५२ ॥ लग्न घटी का पाहे दीन पती ॥ मंगला
 सके लगे ब्रह्म सती ॥ ॐ पुण्य मिश्रीती ॥ कमला सन
 लगत से ॥ ५३ ॥ आसो यथा विधी संपुर्ण ॥ दोषा जाले
 पाजी ग्रहण ॥ होमा सकरीती प्रदक्षणा ॥ दोखे बोहोरे
 ते धवा ॥ ५४ ॥ ईतु के याही क जाले स बही ॥ परी नोनरी

देखीली नाही को न्हि॥ प्रदक्षणा करी ता ते समरी॥ प
 दन स्वदेखी ले विधीने॥ ५५॥ कामे व्यापी ला पक्ष जात॥
 ठपट वा विर्य बीहु पउत॥ साटी सहस्र वा लखि लम्प तेथे॥
 जन्म ले शरण न लगता॥ ५६॥ आन्याये देखो निया थोर॥
 मरनांत कको पला आणी वार॥ ब्रह्म या ये वाच वेशीर॥
 छे दो नीटा की ले ते धवा॥ ५७॥ जा ला यक ची हा हा का र॥
 त्या वरी वे कुंटी चा सकुमार॥ समाधान करी आपार॥ ॥

शीवली०

२३॥

नी
 चतुर्वर्गभनामते धुंया पावला ॥ ५८ ॥ आसे यथावीधी
 सोहोवा ॥ चारी दीवस संपुर्ण जाला ॥ सकळ देवा गोर
 व दीला ॥ वस्त्रा लंकारे ही मन गेवें ॥ ५९ ॥ यावरी सकळ
 देवमी जोनी ॥ उभे राहीले शीवा पुढे जाउनी ॥ वीनवी
 ती कर जो जोनी ॥ आर्थाति जाले बीश्वनाथा ॥ ६० ॥ खुंटली
 विश्वाची उत्पत्ती ॥ मन्मथ उठवी उमापती ॥ मगतो मीन
 ध्वज पुढती ॥ आभंग करुनि जीववीला ॥ ६१ ॥ आंधळ

पुत्रतारकासुरा॥तेणेपळवीलेदेवसमग्र॥शीवास
 होईलकधीपुत्रा॥देवसमग्रचींतीती॥६२॥ध्यायुगेप
 रीयंत॥शीवउमायेकांतरमत॥परीनघडेचिवीर्यपा
 त॥नवेसुतत्याजकरीता॥६३॥तारकासुरेकेलाआ
 कांत॥स्वर्गजाळीलेसमस्त॥देवललनाथरुनिनेत
 दाशीबहुतकेलीया॥६४॥देवशरणशीवासीजाती
 तवतेदोघेयकांतरमती॥देवअर्षीबाहेरतीवृती॥

२४॥ आतकोछानजाववे॥६५॥मगआग्नीतेथेपाटवीला॥
 आतीतवेशतेणेधरीला॥तोभीतीयनेभीशीवाचे
 राहीला॥देवेपाटवीलाआमीभस्मगोनी॥६६॥हाक
 देनोनिभीक्षामागत॥शीवशीवेप्रतीआज्ञापीत॥
 माझेविर्यधरुणीआद्रुत॥भीक्षादेईआतीताते॥६७॥
 मगआमोघवीर्यधरुण॥देतसेअंबाआणुन॥सो
 उलेतेथेवीर्यजाण॥देतकुपजालातो॥६८॥तोचि

पौराचंचळ॥ नथरवे कोनासी आती ते जाळ॥ आसा
 भुशाने विर्यताकाळ॥ प्राशनकेले ते समरी॥ ६९॥ आ
 ग्नीजाळागरोदर॥ परंमलजीतहीं उकांतार॥ तो
 साहीभुतीकापरमसुंदर॥ भूषीपल्यादेखीच्या॥ ७०॥
 तेणे गंगेत भानकरुणी॥ तापतवैसच्यासाहीज
 णी॥ तोआग्निनेवीर्यतेश्छणी॥ पोटातघातलेसा
 हीच्या॥ ७१॥ साहीजणीजाच्यागर्भिणी॥ परमआश्री

गीवली०

२५॥

यक शितीमनी॥ मग त्याला जो निगभटाकोनी॥ सा
ही मुती का गेली या॥ ७२॥ सा ही ज जी। चेरेत येक जा
ले॥ दीव्य शरीर ताका लघु उले॥ सा हा मुखे हस्त शो
भले॥ द्वादश सरल तेज श्री॥ ७३॥ का ती कि मा सी कु
ती का योगी॥ कुमार जन्मला मा हा योगी॥ मयुर वह
न भस्म आंगी॥ उपास करी वाचा॥ ७४॥ देवा स सां
गे वैश्वा नरा॥ शिवा सी जाला स्फुर पुन॥ ऐकता देव

समग्र॥ तारकासुरवरीजातीतेधवा॥७५ शनाज्या
चिवाहातरक्षोणी॥ व्याचेनगरवेटीतसुधापाणी॥
पतनेसहीतलेशणी॥ तारकासुरबाहेरआला॥७६॥
शिवेआपुला निजपुत्रजाणोनी॥ आवर्गेचेलानी
लास्तनी॥ सत्यवर्षेमृगानी॥ कालनवाळणकरीत
से॥७७॥ ईश्वरस्वामीकातीकासजाउन॥ सेनापती
त्वदीधलेसंपूर्ण॥ शिष्यरथीबेसवोन॥ आभीरो

शिवली०

२६॥

ककेला कुमारा॥ ७८॥ ईकडे तारे सुर आणी सुधापा का
नी॥ युध्य करिती सोट धरणी॥ देवर गती ते देव्या
नि॥ आले पजो नि कुमारा कडे॥ ७९॥ स्कंदा पुढे क
र जो उन॥ देव करिती आपार सवन॥ रक्षी तार
का सुरा पा सुन॥ शिव सुत हे कृता तो वला॥ १००॥
ते हेति सकोटी सुर नर॥ उभे स्यामीचे पाटी सभार॥
तार का सुराचे बळ आपार॥ दश सहस्र कुंज राचे॥

॥ १०१ ॥

॥ २६ ॥

देवाचा वृतांत जाणोनी सकळ ॥ कुमारे रूप धरी
 लेवी वाळ ॥ तारका सुरधावी न लास वळ ॥ श्री
 वकुभार लक्ष्मी ॥ ८२ ॥ तारका सुरे आणी वार ॥ व
 र्त्तेशायकाचे संभार ॥ स्वामीचे पाटी सी सुरवर ॥ ल
 पती सत्वर जाउनी ॥ ८३ ॥ लक्ष्मी या पाकशासन
 तारके शक्ती दीधली सोडुन ॥ प्रलयचपळा मागे ठा
 कुन ॥ मनोवेगे चाळीली ॥ ८४ ॥ भग्याभीन करापनेदन ॥

शिवली०

५७॥

हा शी स्मरण करी कर जो तु ना॥ ह्यो ई दी रा मा न स
मन रंजन॥ वा शी ये उ न रा की आ ता॥ ८५॥ ह्यो न
दा वि श्व व्या प का॥ द शा व ता र च क्र चा ल का॥ म
धू मु र न र कां त का॥ नी वा शी प्र ल य रा की हे॥ ८६॥
वै कुं ठी हु नी यो ग मा या॥ हा शी ने धा डी ली ल य ला॥
ह्या॥ ती ने ते रा की पर तो नि या॥ ये की क उ पा डी ली॥ ८७॥
या व शी ता र के बा णा चा पु र॥ ह्या मी व शी सो डी ले आ पा र॥

मुच्य पसरो नि सीव कु म रा ॥ ती तु के ही गी की ता जा ला ॥ ८८ ॥
ना ना आ स्त्रा स्त्रे रा की ॥ तार के सो डी आ णी बा र ग ती ॥
ती तु के ही गी की ले सह ज स्त्री ती ॥ रा स्त्र संख्या व र ने पे ॥ ८९ ॥
क ल पां त रु द्रा स मा न ॥ भ या न क दी से म धुर व ह न ॥
तार के ब्र ह्मा स्त्र दी ध ले सो ड न ॥ ते ही गी की ले आ व
ली ले ॥ ९० ॥ ती तु के मं भ आ स्त्र निर्मा न ॥ ती तु के ही
प्रे सी ले चं हु क डु न ॥ प्र ल य का की री व नं द न ॥ गी की

श्रीवली०

२८।

तक्षणेचाळीका॥९१॥मगनिशरिञ्जितारकासुर॥
रवामीवरीधावेआनीवार॥माहाश्रुतांतरीसेधोसुर॥
सोदामीनीसारीखा॥९२॥ऐसादेखोनिशानन॥श्रुतां
ताऐसीराफदेउन॥रथाखाळीउतरोन॥मळयुध्यमं
जोले॥९३॥पाईधरोनीआवळीका॥तारकासुरभोव
जोला॥धरणीवरीआफटीका॥चुर्णजाळांमृतघटव
ता॥९४॥सत्पदीनपरीयंत॥युध्यजालेअत्यदुता॥तार

५३
का सुर आत्यंत ॥ जर्जर केला आफटो नि ॥ ९५ ॥ निधो
निगेला प्राण ॥ हुंरु भीवाज वीरा-वीरमण ॥ पुष्पवर्ष
ती सुरगण ॥ कर जोउ नस्तुती करीती ॥ ९६ ॥ मारीला
जेव्हा तार का सुरा ॥ तेव्हा साता वरु पायासी वक्रु मर ॥
मग सेनापती त्व समग्र ॥ ईंद्रे त्याक्षी दीधले ॥ ९७ ॥ तार
का सुराचे नगर ॥ ईंद्रे लुटीले समग्र ॥ देवश्रीया सो
ज्वीला सत्य रा ॥ सर्व देव मुक्त जाले ॥ ९८ ॥ लागला

जयवाधावाधोष॥ जयआलाशीवपुत्रास॥ कुमार
 गेलावाराणसीस॥ नमुनीशीवमृजानिस्सी॥ १९॥ मगजा
 लेमोजीबधन॥ सर्वतीर्थकरीशजानन॥ मगकपाटीवैस
 लाजाउन॥ आणुष्टानकरीतसे॥ २०॥ शजाननासीभवा
 निस्तणत॥ ब्रह्मचर्यकेलेआजीपरीयेत॥ आतास्त्रीक
 रणीयथार्थी॥ ग्रहस्ताश्रमकरावा॥ १॥ शजाननस्तणे
 आंबेप्रती॥ सागस्त्रीयाकेश्याआहेती॥ म्यादेखीत्माना

ही निश्चीती ॥ कैसी आभुती सांग मज ॥ २ ॥ आपणां झणे
 कुमारा ॥ मज सा शिख्या स्त्री मा सर्व भा ॥ ऐकता चीह
 स्य आलेष उवग भा ॥ काय उतर बोळत से ॥ ३ ॥ तुज सा
 शिख्या स्त्री याजरी ॥ तुज समान मज निर्धारि ॥ तुझ्या व
 चने मा तो श्री ॥ आंतर पडो ने दीमी ॥ ४ ॥ ऐसा कुमार
 बोलुन ॥ माहा कपटात जाय पडोन ॥ मग ते जे माता ग
 आपण ॥ धरुधावी नकी तयाते ॥ ५ ॥ नाठो पेतो कुमा

शिवली०

२०॥

रतेश्वरी॥ आंबादुःखीतपउलीधरणी॥ जे श्रीभुवनप
तीचीराणी॥ वेदपुराणीबंधजे॥ ६॥ आरेकुमारदावी
वदना॥ आत्मा माझीयास्तनासीवा न्हा॥ को न्हा सपाजु
शानना॥ निजवदनादावीरे॥ ७॥ चेईतु शेदुग्धलो
णी॥ ह्मणो नि कुमारठाकी वमुनि॥ बोले ते व्हा आपवा
णी॥ ओ धे करोणी कुमारतो॥ ८॥ मासे दर्षण को न्ही
स्त्रीयाचेतील॥ त्या सत्यजन्मे विधा होतील॥ स्वा मीर

वर्षा पुरुषासी होईल॥ कार्तिक मासी ऋती का योगी॥ ९॥
तो सत्य जन्म परोयंत॥ सभाग्य होईल वेद पारंगत॥ आ
नामी कहो आथ वामांतों गयात॥ दर्शने ला भसमानवी॥ १०॥
स्वामी सऋषी वीनवीती समस्त॥ भवानी तुज लागीत क
मकीत॥ जावोनी वाराणसि सत्वरीत॥ भेटी घेंय कदा॥ ११॥ ई
मग स्वामी आनंद वणी जाउनी॥ वंदी ली शीव आणी
भवानी॥ उभयताचे समाधान करुणी॥ मागुती मोला पु

वस्थला ॥१२॥ स्फेद पुराणी कथा सुरस ॥ शौनि कादी का
 प्रती सांगत ॥ अकता ची विघ्ने समस्त ॥ स्मरण मा भेद ह
 न हो ती ॥१३॥ आपणा हृदया वींद मी लींदा ॥ श्री धर वरदा
 ब्रह्माने दा ॥ पुर्ण आभंगा आना दी सीद्धा ॥ आनद कंदा ज
 ग दुस्त ॥१४॥ इती श्री शिव लीला मंत ग्रंथ प्रचंड ॥ स्फेद
 पुराण ब्रह्मोत्तर खंड ॥ परी सोत सज्जन आखंड ॥ भयो
 दशो ध्याया गोउ हा ॥१५॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥
 ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥ ६३ ॥

॥ श्रीशिवलीलांमृतग्रंथचतुर्दशोऽध्याहा ॥ १४ ॥

॥

श्री गणेशाय नमः ॥ आनेन प्रीयता नूदेव ॥ भगवानपा
 र्त्तपते ॥ श्री सोम पुज्ज पुर्वे वां ॥ आस्माकं कुलदेवतं ॥ १ ॥
 भस्मासुरहारणा भाळ लोचना ॥ भार्गव वरदा भस्मले
 पना ॥ भक्तवत्सला भव रोग हारणा ॥ भेदातीता भुता
 धीपती ॥ १ ॥ भवानी वर सुभद्र कारका ॥ भोगींद्र भुषणा
 भक्तपानका ॥ भावी करक्षणा भव भयहारका ॥ भक्त तो
 षका भवाध्वी ॥ २ ॥ भीता पहरणा भीरोषहारका ॥ भीगु

गातीता श्रीपुरांतका॥ श्रीभुवनजनका श्रीबका॥ कुपा
रक्षका श्रीकांडवेधा॥ ३॥ तुझीया कुपाबळे समस्त॥ भयो
दशआध्यायपरीयंत॥ कथीला श्रीवलीळांमृतग्रंथ॥ आ
ताकलशोध्यायाचौदावा॥ ४॥ तेरावेआध्याईश्रीवमोरी
लग्न॥ सांगितलेस्वामीकातीकाचेकथन॥ यावरीशोनि
काहीकमुनीजन॥ सुतसांगेत्याजप्रती॥ ५॥ श्रीकाआव
लोकनेतवता॥ सांगेनगजोराचजोराचिकथा॥ दोघेधा

॥

कुटे आसता ॥ जगदंबा खेळवी प्रीतीने ॥ ६ ॥ गज शृंग सवो
संगाचे उन ॥ विश्वजननी देतसे स्तनपान ॥ शृंग देडेक
रुठा ॥ दुग्धबोटीत गजां रा ॥ ७ ॥ आंबे ज्या पट्टी वरी प्रीती ॥
शृंग कीरवी गणपती ॥ शृंग ते पयसाचो नि निश्चीती ॥
शंभु स्वाप्रती बोलत ॥ ८ ॥ ह्मणे हे घेई आभूत ॥ जे ब्रह्मादी
का आ प्राप्त ॥ स्मंद बोले ओधयुक्त ॥ उची कृतुसे न घेमी ॥ ९ ॥
शंभु न न ह्मणे चराचर जननी ॥ लंबनासीक माजला पा

हे नयनी॥ उची कृदुग्ध देतो मज लागुनी॥ सोंग मृगानी का
 हीयाते॥१०॥ शुंङा सीध रूनी या खाते॥ पाउ काय आंबे येवे छे॥
 याचे नाशी कविशाच आगळे॥ कावो केले असे तुवा॥११॥ ई
 द्रचंद्र मी भनिर्जर॥ मुर्ती प्रसवली समदन मनोहार॥ परी
 हा लांब नाशी क कर्ण थोर॥ दंत येक बाहीर विशाख दीसे॥१२॥
 औसे का प्रसवली सवाळ॥ औय कृता हासे पय फेन धवळ॥
 धरा धरेद्र नदीनी वेळू लाळ॥ ती सही हासे ना ठोपे॥१३॥

वली०

स्कंदलगे जननीये पाही॥ यासीउतरी मजस्तन पानदेई॥
मगजगदेबेनेलकलाही॥ विघ्नेराखा लेबेसवीला॥१४॥
रान्मुखास आउवेघेउनी॥ स्तनजोघाली त्याचेआननी॥
पाचहीमुखेआक्रंदोनि॥ रडोलागलीतेधबा॥१५॥ तेदेखो
नियागणनाथा॥ पोटधरोनि गद्गदाहासता॥ स्तनगेआंबे
हातुझाकैसासुता॥ हाकक्रोडित आक्रोशे॥१६॥ यकस्तनघा
तलेयाचेवदनी॥ आजीपाचआणीसीक्रोडोनि॥ जैसेहू

कृतापीनाकृपाणी॥ कायहासोनिबोलत॥१७॥ कायस्त्रण
 तोगजवदन॥ हेसाकाप्रसवलीसनेदन॥ यावरीआपणा
 सुहास्यवदन॥ प्रतीउतरदेतसे॥१८॥ स्त्रणोहातुस्त्रासा
 शिखाजालानंदन॥ तुम्हीपंचमुखहाशामुखपूर्ण॥ हेक
 ताहासीनलाभीनयन॥ पुनपाहुनीसुखावे॥१९॥ यावरीश
 मुखआणीगणपती॥ लीळाकौतुकेदोघेभीउती॥ वीने
 दकळहकरीती॥ आखंडप्रीतीआंतरी॥२०॥ दोघेरंताहे ३

४॥

कोनि॥धावोनि आली जगभजननी॥वक्रतुंडासी हृदई
 धरोनी॥हृणगे आहाले करा काय जाले॥२१॥तो हृणगे स्फंद
 यउन॥आंबे माझे धरीले कर्ण॥बोली लायक कटी नवच
 न॥तुझे नयन सान करे॥२२॥जगदेवा मग हा सोन॥आ
 ग्नीसंभुता प्रती बोले वचन॥गजानना सी कटी नवचन॥
 हेसे कैसे बोली लासी॥२३॥स्फंद हृणगे तर्जनी उचळोन
 यणे मोजीले माझे नयन॥यावरी हे मवंती ओकोन॥यक

॥४॥

दंत द्वीजा प्रती बोले ॥ २४ ॥ स्तणे ला आणु चीत केले ॥ कुमा
राचे नयन कामो जीले ॥ यावरी ग जानन बोले ॥ ओक माउ
ली ॥ आन्याय याचा ॥ २५ ॥ मासे श्रुं उ लंबा यमान ॥ येणे मो
जीले चंवगे घालुन ॥ आन्याई हाचि श्री भुवणा हुन ॥
करीताउन आंबे यासी ॥ २६ ॥ यावरी स्वामी कातीक
बोलत ॥ आंबे यणे मो जीले हात ॥ यावरी करणी मु मासे
खबोलत ॥ मौनाक भगी नीते अँका ॥ २७ ॥ याचा आ

५॥

धोर

कता

न्याययकसंगेन॥ ओकतातयासीकरीताउना॥ मो
 नाकनुजाआजीभीनयन॥ सावधहोवोनीऐकती॥ २८॥
 ईभमुखसुगेभीउसेउन॥ मजबोलीलाओसाकटीन
 वचना॥ तुसेपोटकापूणी॥ मोदकबहुतभक्षीले॥ २९॥
 ओसेहेंमृगानी॥ दोघासीहृदईधरीप्रीतीकरोनि॥ दो
 धासीप्रीयवस्तुदेउनी॥ समजावीलेतेथवा॥ ३०॥ याव
 शिमदनांतकपाहे॥ सींहासनिबैसलाआहे॥ जगदेवा

मुखाकडे पाहे ॥ हास्य वदन करोनिया ॥ ३१ ॥ यावरी
विरुपाक्ष बोळत ॥ कावो हास्य आले आकस्मात ॥
यावरी लोकां माता झालात ॥ नवल यकदी सतसे ॥ ३२ ॥
तुमच्या जटा मुगुटात ॥ ललनाकृती आहे दीसत ॥ तु
मची कर्णी आडुत ॥ पद्मजाबीडौ जा समजे ना ॥ ३३ ॥
कैलासपती झोडोई भगमणे ॥ हाही मध्यमृग राफो
कवदने ॥ मस्तकी जळधरीले वरानने ॥ विशाधरेपी

५॥

के श्वरी ॥३४॥ या वरी बोले व्यातुर्य सरो वरी मराजी ॥
 जल तरी स्त्री च वदन य वेजी ॥ वदन सुरा स्य वे ॥
 जी ॥ दी सते की भा खने भा ॥३५॥ या वरी बोले कै ला स रा
 ज ॥ बिट्ट मा आधरी मुख न दे वारी ज ॥ रो ॥ भा य मान
 स ते ज ॥ ट वट पीत दी सत से ॥३६॥ या वरी स जल जल
 द वणी ॥ रं द मा ता लुगे पं च व द ना ॥ निळ के रा रा
 जी व व्या घ्र च र्म व स ना ॥ भु स्म व र्ण दी स ता ती ॥३७॥

॥६॥

या वरी बोले पंच वदन॥ कमल मीतींद सुगंध घेवो
सोन॥ नसतेचि पुससी छेंद घेउन॥ रमारमण सहो
दरी॥ ३७॥ या वरी बोले भुजंग श्रीवेणी॥ कमळास भो
वया कारख उवांग पाणी॥ तुमच्या मायचीचीचीच
कणी॥ आमाय श्रुतीने नती॥ ३८॥ या वरी बोले हीमन
गजामात॥ भृगुच्या नकेती पाहे त्वरीत॥ सलील हा
स्यतळ पत॥ दृष्टीत रळे तुशीकावो॥ ३९॥ या वरी सक

बली०

॥ क प्रमदाची स्यामीनी ॥ बोले कंबु कंठ कू मंडल स्तनी ॥
॥ लगे कोरवा सीने भकी नाक पाणी ॥ कावो दीसती आकर्ण ॥
ते ॥ ४१ ॥ यावरी राफरी ध्वज रहन बोलत ॥ कमळा भोवते
निरबहुत ॥ ने भनवेली मीनत छपत ॥ हंस गमनी नीर
खीबरे ॥ ४२ ॥ जे आनंत गुण परी पुर्ण वेच्छाळ ॥ भीपु
र सुंदरी बोले कोमळ ॥ लगे राजी वाक्ष्या स्थन युगळ ॥
मंडळा हे सेदीसती ॥ ४३ ॥ यावरी बोले भुळ पाणी ॥ ओ

कवसुधाधर नृप नंदीनी ॥ ते स्थनन के सिच रोही ॥ वी
 लो कुन पाहे बरो ॥ ४४ ॥ गंगा हृदया चे रोही तीरी ॥ चक्र
 वाक्य बैसली सा जीरी ॥ दुर्गा हृण्णे मम बंधु तनु जारी ॥
 बहु सा हीत्य पुर वीले ॥ ४५ ॥ यकाचे आने कक रूपा ॥ दा
 वी लेहे भी भुवन ॥ तुमचे मोन्य च धरा बे चरणा ॥ बोल दृढ
 आ प्रमाण सर्व ही ॥ ४६ ॥ मग मांडुनिया सा ही पाट ॥ खे
 लती दाक्षायनी निल कंट ॥ ज्याचे खेळ अकृता वरी सु ॥

धन्यहोतीभीजगती॥४७॥ दोचेखेकताआनंदघन॥ तव
 पातलाकमजोद्वनंदन॥ ब्रह्मवीणाबाजउन॥ करीस्त
 वनआवार॥४८॥ मगक्षणयेकस्यस्तहोउनी॥ खेकदेखे
 नारदमुनी॥ हणोपनकेआवाचुनी॥ रंगनयखेजा
 ते॥४९॥ तेदोचासहीमानलेबहुत॥ पनकरोनिखेकत॥
 जींकीतीत्यासयेकवस्त॥ आपुलीधावीनिर्धारहा॥५०॥
 तोप्रथमउवतेशणी॥ जींकीतीजाळीभवानी॥ व्याघ्रा

69
बर घेत ले हीरो नी॥ नारद मुनी हासत से॥ ५१॥ हु जा डाव जी
कीत भवानी॥ घेत ले कृश चे चर्म हीरो नी॥ यका मागे ये
कतेश्छणी॥ दा हा ही आयु ध्य घेत ली॥ ५२॥ जो तो डाव जी
की भवानी॥ सर्व भुषने घेत ली हीरो नी॥ सेवटी को वी
नही सो उनी॥ शंकर जा ला दी गां वरा॥ ५३॥ सुर भी पुत्र
जीं की ला॥ तो ही देवी ने आपु ला के ला॥ नारद गदगदा
हा सी न ला॥ काय बो ली ला सी वा सी॥ ५४॥ हाणे स्त्री ने

५॥

जीं की लापण॥ येणे गेल तुझा मही मा पुर्ण॥ श्रुष्टी आ
वधी माय आधीन॥ तुनी गुण नीवीं कारी॥ ५५॥ चराच
र माय आधीन॥ तीने तुज दीधले सगुण पण॥ यहु वही
तु आव्यक्त पुर्ण॥ तुज कोण पुसत होते॥ ५६॥ यवं माय
आधीन जाला सी जाण॥ आता भक्ता सी कै से दावी सी व
दन॥ अैसे हे कता भाळ लोचन॥ गेलारु सोनी घोर
वनी॥ ५७॥ ईतु के सुख करुन॥ गेला तेथो न ब्रह्म नंद

न॥ शंकरे सर्व टाकुन॥ निरंजनीवासके ला॥ ५८॥ शो
 धीता नपडे कोणा सटाई॥ योगी ध्याती सदाहृदई॥ न॥ क
 ले मुखाग्र कोटे काही॥ जाती कुळ नसेची॥ ५९॥ नाम
 रूप गुणातीत॥ गोत्र वर्ण भ्रम वीर हीत॥ चहुदेहासी
 आतीत॥ कोन्हास आंत नलगेची॥ ६०॥ जगदंबा सख्या
 वेउनिया॥ वणा चालीली शोधावया॥ गीरी कंदरीम
 ट शोधुनीया॥ भागली बहुत जगदंबा॥ ६१॥ सर्वहीती

तो धुरे जो ले भरुन ॥ कही होती सर्वदा ॥ ६५ ॥ एक संग ती
पुशण ॥ येक गाती नाचती उज्या ये उन ॥ लोका ससं
गती उपदेश ज्ञान ॥ परी उमा रमण दु रावला ॥ ६६ ॥ येक
चौ सही कजा दावीती ॥ एक चौ दावी धामी रवती ॥ ये
कवा दवे वाद दी न राभी ॥ करी ता बहु भाग ले ॥ ६७ ॥ येक
ना सती कुश मृती का उदक ॥ लगती आली ॥ इतु के न
वा वन देख ॥ त्या सही पुसता के ला सना येक ॥ ६८ ॥ न पडे

शिवजी
१॥

आ० १५

सर्वथा हो॥ ६८॥ जे आदी मायावी श्वजननी॥ जे आनंत
ब्रह्माजी स्वामीनी॥ तेश्वमकी नानासाधनी॥ इत
राची काहाजी कायतेथो॥ ६९॥ टाईपा जावया शीवस्व
रूप॥ श्री राध्वीजापती करीतया॥ मघवा करी साक्षे प॥
निसीदीनी याची लागी॥ ७०॥ रुग्ने दृष्टापीत कर्म॥ ये
जुर्वेद बोले ज्ञाननीसीम॥ उपासना मार्ग उत्तम॥
आथर्वण स्थापीत से॥ ७१॥ सामवेद संगे गायन॥

॥१॥

म्यायरा। रश्मि भेद गहन॥ स्मृताती ईश्वर समर्थ जीवसान॥
 एवाचे पदन पावती ते॥ ७३॥ मीमांसक स्थापिती कर्म-
 मागी॥ सांख्य प्रकृती पुरुष विभाग॥ पातं। जकी साधी
 ती योग॥ शब्द की भाग ज्या सकरीती॥ ७३॥ सर्व निरसो
 नि उरले उतम॥ वेदांती स्मृताती परब्रह्म॥ तो ब्रह्मा
 नंद शीव परम॥ वेदशास्त्रा सी आगम्य जे॥ ७४॥ त्या
 शी वाचे नाम घेउनी॥ जगदंबा बाहे घोरवनी॥ सक

ज आभीमान टाको नि॥ बहु भा शरण मी तुते॥ ७५॥ स्व
 कृत तत्वे शोधी ता सा चार॥ सेवटी होय सा शाकार॥
 तैसा ही मांच की मी पुरहार॥ आवळो की ले आंवे ने॥ ७६॥
 स्वात्म सुखे जा को त लीन॥ सा की ले आस ती पंचद्वय
 नयन॥ दिवी स्मृते स्वभुरग्रही ये उन॥ ये ही वास के को
 आसे॥ ७७॥ आपणा मनीवी चार करी॥ याच स्वस्ये
 जाउ जरी॥ तरी मज वरी ये आवसरी॥ ओ धायमान हो

तील॥७८॥मगभील्लोनीचावेषधरुणा॥मयुरपीछाचे
 केलेवसना॥आणुयम्यवेषधरुना॥मुरहारभगीनीचा
 लीली॥७९॥आनंतकमळभवांडमाळा॥भीभुवनसुं
 दरीगुंफीहेळा॥तीनेस्मरहारमोलीला॥नृत्यगायन
 करोनिया॥८०॥आनंतरास्त्रिभोवत्यावीराजीत॥वी
 मानीआद्यनायकातन्मयपाहात॥कीनरगेधर्वआ
 श्रियकरीत॥गायनशतीहैकोनिया॥८१॥वैरभाववन

३॥

चरे विसरती॥ आ हाँ घेउ की सरले तन्मय होती॥ नधाये
 प्रवाह जल सुंढती॥ पक्षी बोल विसरती देह भावा॥ ८२॥
 निश्चल जाला पवन॥ विधी कुरंग जे लेवे धुन॥ कुंभीनी
 भार सोउ न॥ फणी पती वरी यउ पाहे॥ ८३॥ आंगी चा सुट
 लादी व्यआमोद॥ दिव होवो नि पाहाती सङ्गर॥ नृत्य करी
 वी ती भावँ की धा॥ दा की नाना प्रकाश की॥ ८४॥ सीतल त्वदाहा
 कल सोउनी॥ बाटे ताट क जाले ईंदु तर जी॥ देव लल नास्ति

७११० वाकुनि॥ ईजवसुनि जावे आता॥ ८५॥ आदी जन
 निचे आ पार ला घव॥ ने नती शक्र कम जो झवा॥ दीव्य ही
 रेखा कीचे वैभवा॥ इत ते जा सी जी ची या॥ ८६॥ हँ पं की त
 चासळ कृ तारंग॥ स्वडे ते ही रे हो ती सुरंग॥ तनु चा सुगं
 ध आमंग॥ न भ भेदु नी वरी जाया॥ ८७॥ पद मुद्रा जे थे उम
 टती॥ सुवास कमळे ते थे उगवती॥ तेथी च्या परांग स
 वेधु निवसंती॥ प्रदक्षणा कशी ती प्रीतीने॥ ८८॥ आनंत

विधुलुता ते जाळ ॥ तैसे रूप ते जो मय निर्मळ ॥ ने भउघ
 जो निजा श्वनिळ ॥ पाहाता जाळा ते धवा ॥ ८९ ॥ पाई पै जें
 मने पुरे रूपा सुनती ॥ त्या त शुद्ध घंटा रसाळ गर्जती ॥
 करीची कंकणे सनका शिती ॥ नृत्य गती सरसी च ॥ ९० ॥
 भटलुता च्या पाऊं से सज्जुनी ॥ काम रात्रु विंधी ला कडा
 क्षवाणी ॥ मन कुरंग पाडी ला धरणी ॥ सुरवरा कणी
 न कळेचि ॥ ९१ ॥ दीव्य स्वरूप विलोकीता पुर्ण ॥ पंच बाणे वी

धीला पंचवदन॥ तप ध्यान वीसरुन॥ वृतांत पुँतीयते॥ १२॥ से
 लणे नाशितु कोटी लकोठा॥ कामा नूच शांत वीवर्षो निघ
 न॥ तुझे स्वरूप लावण्या॥ श्री भुवना माजी दुजे ना ही॥ १३॥
 तुझा वदन ईंदु विलोकुन॥ चकोर जाले माझे नयन॥ तरी
 तुआता वरी मजला गुन॥ तुज आधीन मी जाले॥ १४॥
 या वरी बोले भील्लीनी॥ उमे असी ललनाटा कोनि॥ कावै
 सलासी घोरवणी॥ कैलास भुवन तेजो निधा॥ १५॥ मी

तो परना ही निश्चीत ॥ न करि मजकडे सुरत ॥ तुवामन
 नाही जींकी लेय थार्थ ॥ तरीत पश्ची के सातु ॥ ९४ ॥ यावरी बो
 लेक पाळ पाणी ॥ मी दुर्गे वरी आलो रु सो नि ॥ ती चे मुख
 न पाहे परतो नि ॥ नाम स्वप्नि न घेती चे ॥ ९५ ॥ यावरी भी
 ल्ली नी काय बो लत ॥ पती माझा रागीष्ट आत्यंत ॥ हे मी भु
 वन जा की लक्षणात ॥ आनु मा भ गोष्ट कळ ता ॥ ९६ ॥ याव
 री बोले जगं भाथ ॥ ते बहु कांकी कटी न आत्यंत ॥ दक्षया बहु

गीउडी घाळीत॥ ओध आद्रुत नावरे तीते॥ १९॥ पुटे गेली
 पर्वताचे पोटी॥ मागुती ती सबरी मी धुर्जेटी॥ पशिते कोटा
 कीन मोटी॥ आतीक पटी मी जाणो॥ २०॥ मी लुनी स्मरणे
 हे कीलेकानी॥ तुक पटी आहे सीती जहुनि॥ कीरटी टेवी
 की स्वधुनी॥ मोळी भवानी अत्यंत॥ २१॥ दुर्जे हे सी पठराणी॥
 टाकुनि हीं उसी व्यर्थ वनी॥ परलल ना दे खो निन येनि॥
 गळाये वोन पडो पाहासी॥ २२॥ मागुती बोले कैलास नाथ॥

६॥ लेखणात श्रुष्टी घडी मोडी करीत॥ नीभुवनासनकळे
लीचा आंत॥ शुंभनि शुंभदेत्यमदीले तीणे॥ ३॥ तेज
रीयेथे आली धावो न॥ उदंड प्रार्थना केली पुर्णी॥ परी
मी न जायती ये न॥ परतो निघा कैलासी॥ ४॥ ती रीमी
न करीसे भाषण॥ तुवरी मी जालो तुज आधीन॥ जीक
उने स्त्रीलती कडे यईन॥ वचना आधीन तुझ्या मी॥ ५॥
या वरी बोले ते गोरटी॥ भवानी बैसली तुझ्या पाटी॥

॥१६॥

दोनवेजावरीलाधुर्जेटी॥ तीचीगतीकेलीतुवाहे॥६॥
 तेथेमाझापाउकायतुज॥ केहायाकुनजासीलनक
 येमज॥ धुतपणखेळतासहज॥ तुझेतुवाचीहारवीले॥७॥
 मगनबोलेचिमदनदहन॥ भीळीनीमागुतीकरी
 गायन॥ मगउटीलापंचद्वयनयन॥ तीसआळीगणधा
 वया॥८॥ आंबीचालीलीसत्वर॥ दीर्घस्यरेबोलेमुरहा
 र॥ झणेमुखदावीतुझेसुंदर॥ भाकचेईमाझीआता॥९॥

शिवली०

१॥

तुम जमाळ घालीयेउन॥ मी न जाय टाकु न तुज आ
धीन॥ मग जदंबा बोले हासुन॥ तरी माझ्या भुवनी
तुझी यावे॥ १०॥ मग तुमची होईन कामीनी॥ आवस्य
हणजे स्व डूपाजी॥ मदनं त कवे धुनी॥ कैलासासीने
ला तेव्हा॥ ११॥ सीं व्हासनीनेउन॥ देवीने रांकर बैसे उ
न॥ दृढ धरुनियाचे रण॥ कंटी माळ घातली॥ १२॥ देवी
आपुले स्वरूप अगट करी॥ तटस्त पाहेची पुरारी॥ म

गहासती परस्परि ॥ येकाकउयेकपाहुनिया ॥ १३ ॥
 शीवल्लगेधमभवानी ॥ तुवाचीमजआणीलेसम
 जाउनी ॥ सुतशौनिकादीकासीयेउनी ॥ कथावीची
 मयेकसोगे ॥ १४ ॥ कशीवीणायेवोनिब्रंसुत ॥ शीवा स्म
 जवळीआळाआकस्मात ॥ लगेविश्वंभरविश्वनाथ ॥
 तुसेभंतकदेखीलेबहु ॥ १५ ॥ परीक्रांतीनगरीचाश्री
 पाव ॥ धीरगंभीरसुसीळ ॥ कीर्तीनेभरीलेदीग्मउळ ॥

७८

८॥ साखीक केवल दशमावत ॥ १५ ॥ तेछो घातले आनछे
 हा ॥ जाले वरुवे दो सहस्र ॥ ईछा भोजन दान पवीभ ॥
 आतीता प्रतीदेत से ॥ १७ ॥ आवनी वरीजे आगम्य व
 स्त ॥ भोजनासी मागता अकस्मात् ॥ ते प्रयत्ने आगे
 निपुरकीत ॥ शीव भक्त थोर तो ॥ १८ ॥ ऐसे नारद संगे
 वर्तमान ॥ त्याच्या ग्राहा प्रतीपंचवदन ॥ कुश्रीळ आ
 तीतरूप धरुण ॥ यताज्ञाळा आकस्मात् ॥ १९ ॥ आंग

७॥ त उभाटा कला य उ न ॥ परम क्रोधी जे वी ज मदा
ग्न ॥ दृष्ट वचन बोले क ही णा ॥ रुप ही सं पूर्ण कु श्रव
यि ॥ २० ॥ हल णे म ज दे ई छा भोज न ॥ ना ही त री जा तो
स त्व घे उ न ॥ श्री या ल चो गु णाय उ न ॥ पा य ध री ती
स द्धा वे ॥ २१ ॥ आ णो नि बै स वी ला आ स नि ॥ त्या चे क्रो
ध वचन सो सु नी ॥ वि न वी ती सु हा स्य व द नी ॥ कर
जो डो नि उ भे टा कृ ती पु टे ॥ २२ ॥ मा गा स्या मी ई छा भोज न ॥

वली०

ये रत्न ठे देई नरमां स आणु न॥ लु चो रहेर आणी सीध
रून॥ त्या चेमां सन येमी॥ २३॥ धरुण माझा उद्देव॥ पीक
त आणी सील मनुष्य॥ तरी मीचे चीनिः शेष॥ सत्य न
सत्य श्रीवाचा॥ २४॥ चां गुणा बोले कर जो उ न॥ मी
आपुले मां सदेते करी भोजन॥ श्रीयाळ हणो मा
मिले पूर्ण॥ माझे मां सदेतो मी॥ २५॥ ये रत्न ठे वकी
अतत्त्वता॥ परी सर्व याच का सीमा ता पीता॥ लुहा

४०
दोघासी भक्षीता॥ आ न छे भा खंउ न होईल॥ २६॥
तुमचाय कुलताय क श्रेहाळ॥ पंचवर्षी कोमळ मि
लाळ॥ बतीस लक्षणी बाळ वेल्हाळ॥ तो मज देई
भोजना॥ २७॥ हेसे हे क ताची वचन॥ माया मोहो
जाळ दूर करुणा॥ लगती आवस्य जाईचेउन॥ स
दासी वचन बोलतसे॥ २८॥ मी काय आहे प्रकृष्या
प्रसीस॥ भक्षुतव पुभाचे मांस॥ उबगन माणुनि

०॥ निःशेष॥ पचवोन घाली मज आता॥ २९॥ माया मो
हो धरून॥ कोन्ही कराल जरी रुदन॥ तरी मी जाई न
उठोन॥ सख घेवोन तुमचे॥ ३०॥ आवस्य झुगे नी
पतीवता॥ उभीटा कोन बाहे निज सुता॥ झुगे वाळा
चिह्ना का गुणवंता॥ खेळा वया सी गेला सकोटे॥ ३१॥
तुजला गी खोळंबला आतीत॥ माउले मासे यई
धावत॥ ऐसे हुँकता आकस्मात॥ बाळ आले बाहे

॥ २० ॥

रुनिया ॥ ३२ ॥ आतीतासी करुनी नमन ॥ मातापीत्या
चेवंदीले चरणा ॥ मातासुगेतुजसीदान ॥ आतीत
मागतोराजसा ॥ ३३ ॥ बाळ बोले श्रे हे करुणा ॥ हादे
हे म्या के काशी वार्वन ॥ हा आतीत होता तत्पुर्ण ॥
उमारमण संतोषे ॥ ३४ ॥ ऐसे हे कताचि सुउकरी ॥
बाळ घेत का कडीये वरी ॥ वाक्या ले मितरि ॥ ये
उमिगे की वधावया ॥ ३५ ॥ चि लुकासी चुंबन देउनी ॥

विचली०

१॥

हृदईधरीले प्रीती करुनी॥ बाळ ह्मणे पुढ ती यई नी॥
लुझीया उदरासी जननीये॥ ३५॥ मग माया जाळ सर्व सो
उन॥ मन केले वज्राहु नि कटी ठा॥ चील्लाळा चे सीर छे दु
न॥ काटीले मांस आंगी ये॥ ३७॥ आपणासी पुभ नाही स
जो निया॥ सीर कमळे वीले पाहावया॥ शरीराचा पा
क करुनिया॥ उढवी भोजना आतीता सी॥ ३८॥ जो आ
ती दीय दृष्टा श्रीशंकरा॥ आनंत ब्रह्मांडाचे समाचार॥ स

४२
 वटाउकेसुभधार॥ श्रीरकमळटेवीलेते॥३९॥ उठोनिचा
 लीलाताळाळ॥ धावतीचांगुणाआणीश्रीयाळ॥ यर
 ह्मणेकळलेसकळ॥ श्रीरकमळटेवीलेते॥१४०॥ सर्वगा
 मातसिरप्रधान॥ तेचीकैसेटेवीलेबंचुन॥ तवतेदोघे
 हीधरीतीचरण॥ तेहीपचवोनघालीतोआता॥४१॥ क्षो
 भनधरावाअंतरी॥ नेनतपणेचुकळोतरी॥ सर्वज्ञाआ
 न्यायक्षेमाकरी॥ सत्वआमुचेरक्षीजे॥४२॥ मगबेसळा

आसनीयेउन॥ ह्मणेशीरयईबाहेरचेउन॥ उखळात
 घालोनी **कांडुंन** ॥ करीकामजदेखता॥ ४३॥ आश्रुआ
 लेतुझीयानयनी॥ कीकष्टीजालीसआंतःकणी॥ तरीपु
 नहीगेलासत्वासीहानी॥ करुणजार्डनंतुमच्या॥ ४४॥ **मी**
 आवस्यह्मणोनीनृपललना॥ शीरआणोनि करीकां
 उना॥ सत्वपाहेकैलासराणा॥ आंतरीसद्गुरुहोवोनिया॥ ४५॥
 निजसत्वाचेउखळसबळ॥ धरीलेधेयाचेमुसळ॥ कां

३१ तवैसलीवेल्हाळ॥ निर्धारि आचळधरुनिया॥४६॥ अ
 तीतल्लणेपरममंगळ॥ गीतगाईरसीकसुटाळ॥ स्वेलीक
 शितापैफेनधवळ॥ दुहावेळजाणपा॥४७॥ तोसद्भावस
 रोबरविलासीनी॥ कोमळहृदयनृपकामीनी॥ कीनी
 श्रवळगंगाभरोनि॥ आतीमर्यादाधरोनिया॥४८॥ ती
 चेपाहातानिजवदन॥ काळवंडुलारोहीणीरमण॥ मृ
 गसावाक्षीगुणनिधान॥ उपमानाहीधोर्याते॥४९॥ स्त

वली०

०॥

वची

गेकोमळांगा बाळा सुंदरा॥ सुलक्षणा सुसीमा नृपकी शो
रा॥ सुहास्य वदन वारी जने भा॥ यवोनि उदरा धन्य केले॥ ५०॥
तुसकुमार परम गुणवंता॥ माझा निष्ठुर धावला गेल
आता॥ तुजवीन मी परदेशी आता॥ दुर्बल मनंग जाहा
ली॥ ५१॥ कुचकुमंडली आती सुंदरा॥ कंचुकी बाहेर फु
टला दुग्धधारा॥ भुलींगा सीपक सरा॥ गळत्याला
चिन्मासतीने॥ ५२॥ हलणे आती तजे उनि निधासी॥

जाउदेराजसाद्वाशवाहेरी॥देहेत्यागीनयआवसरी॥
 यावरीनधरीधीरकरा॥५३॥कैलासंवथलशुन॥स
 खयाजातोसीमजटाकुन॥तुसेसंगतीनेमीयईन॥
 उभाराहेक्षवाभरि॥५४॥तुमोक्षदीपीचेक्रेणभर
 ण॥जासीकैलासरजपेटेलागुन॥तुसेसंगतीसमी
 उद्धरेन॥मजटाकोनजाउनको॥५५॥उदकावीनजे
 सामीन॥तैसीमीतानुयातुजवीन॥मासेहृयमाहाक

॥ टिन ॥ लोकासबदन के बीदा ॥ ५६ ॥ तुक्षीमाउ की मील
 गता ॥ लाज बाटे रे गुणवंता ॥ तुवा आपुले सार्थक तत्व
 ता ॥ कसन गेला सीसी वपदा ॥ ५७ ॥ हे भी भुवन बोधी ता
 सकळा ॥ तुज जैसे न देखो बाळ ॥ मग ते पंच बोनिता का
 ळा ॥ उठा ह्मणे आती तासी ॥ ५८ ॥ आती त ह्मणे आवनी प
 ती ॥ उठ यजमाना माझे पुंकी ॥ जैसे हे कृता श्री याळ
 नृपती ॥ जाला चिती संको नीता ॥ ५९ ॥ पां गुणा ह्मणे नृ

पनाथा॥सत्वरसावेसत्वरआता॥विन्युखजाउनधा
वेआतीता॥मनीचींतानधरावी॥१६०॥नवमासम्पावा
हीलाउदरात॥तुलासजउनकेचोप्रहरात॥पोटीचापो
टीघालीतासुत॥चींताकायनृपश्रेष्ठा॥६१॥रावबैसला
पंक्तीसी॥ताटवाढोनिआणीलेवेगेसी॥आतीतसुणे
चांगुणेसी॥तुहीयईबैससवे॥६२॥आवस्यसुणेनि
सउकरी॥येउनिबैसलीनृपसुंदरी॥आतीतसुणेतु

मचेमंहीरी॥आन्ननघेचितत्वता॥६३॥निपुभीकाचेन
 पाहावेवदन॥त्याचेघरीकोणवेईलआन्ना॥दीपेवीण
 जेसेसदन॥पुत्रेवीणतेवीतुली॥६४॥कीनासीनाचो का
 निवदन॥कीवृक्षजेसाफजेविण॥कीबुबुजेवीणान
 यन॥भुन्यसदनतुमचेतेवी॥६५॥तबरोघेबोळतीस
 झडीत॥येकहोतातोआपीलासुत॥चांगुणाल्लगेजेले
 सत्वा॥आतीतविन्मुखजाईलआता॥६६॥येकबान्तो

दीधला भोज ना सी॥ आता काय माहा राजा सत्व पाहा सी॥
 जैसे बोलता चांगुणे सी॥ आद्रुत गही वरदा टला॥ ६७॥
 ह्मणे सत्वही बुजाले सकळ॥ वृथा गेले माझे बाळ॥ म
 ग कंट मोकळी करुनि श्नेहाळ॥ हाक फोडी चांगुणा॥ ६८॥
 नयनी चाली त्या विमलां बुधारा॥ ह्मणे आहा सदा
 सी बाकर्पूर गौरा॥ दीर्घ श्वरे बाहे उमा वरा॥ पावे त्व
 रा ये काळी॥ ६९॥ आहा जाले वंष्ट्र खंडन॥ न देखो पुढती

वली०

५॥

सुभ बदन॥ जैसे है कता आती ताचे नयन॥ भवो लाग ले
प्रेम भरो॥ १७०॥ बाहेर फुटली मात॥ वर्त लायक भी आ
कांत॥ लो कदुःखे बक्ष स्थल वउ बीत॥ राज की शोर आ
ट बोनी॥ ७१॥ विमानी दाट ले सुरवर॥ धन्य पती वृता
सह धीरा॥ ईस प्रसन्न हो बोनि रांकर॥ काय देई लन कळे
ते॥ ७२॥ आतीत सुणे चोगुणे सी॥ जे प्रीय आसे ल तु से
मान सी॥ ते मज मागे सहुन रासी॥ याज वरी सती का

॥३६॥

यबोले॥७३॥मज्जिपुत्री कल्लगतीलोक॥हाधुवोन काठी
कजंका॥ऐसेऐकताकैलासनायेका॥वाह्यल्लगेपुभा
सी॥७४॥सत्यमानुनिआतीतवचना॥हीर्षलकफेउ
तचांगुणा॥ल्लगेचील्लाकागुणनिधाना॥यईश्वेहाका
धावोनिया॥७५॥आतीततुजवीननघेगास॥फोटेगुं
तलासखेकावयास॥मासेतानेकीतुपाउस॥यईसत्त्व
रधावोनि॥७६॥तुनयेसीजरीधावोन॥तरीजातोरेमा

॥ ८३ ॥

॥

सा प्राण॥ दशदीशा आवलोकुण॥ चांगुणा पाहे तेथवा॥ ७७॥
मागुतीरा कफोडीवेच्छाळ॥ तोउगवेजेसे मीभमंडळ॥
तैसाधावतचि आलावाळ॥ पाहेश्रीयाळ श्मेहे भरे॥ ७८॥
आतीतस्य रूप पाळुतुन॥ श्रीवज्रगटला नीजरूपस
७९॥ दशहास्त पंचवदन॥ दीनोद्धार जगद्गुरु॥ ८०॥
चील्लाळ श्रीबेहृदईधरीला॥ नीज आंकावरी बेसवी
ला॥ श्रीयाळ चांगुणा तेवेळा॥ पायावरी लोळती॥ ८१॥

सुरसुमने वरूषती आवार ॥ दुंदुभी नांदे भरले आं
बर ॥ आनंदमय जाले नगर ॥ धावती लोक पाहा व
या ॥ ८१ ॥ शीवे आणवीले दीव्य वीमान ॥ श्रीयाळचां
गुणा दीव्य रूप होउना ॥ चिह्नाळासीसीं हासनी
वैसुना ॥ छेअल्लानरीधरी येले ॥ ८२ ॥ सचीवास
निर्तुनी राज्यभार ॥ विमानीवैसवीले सत्वर ॥ निज
पदी जग दोहारे ॥ श्रीरांकर स्थापितया ॥ ८३ ॥ फांती

॥ १ ॥ नगरी सौख्य आसाध ॥ भुवनेन समा यत्र हानंद ॥ श्री
 धरस्वामी तो प्रसीध ॥ आभंग नवीटे काळ मे ॥ ८४ ॥
 श्रीवलीकां मृत ग्रंथ ॥ जाला चतुर्दश आध्याय परी
 यंत ॥ चौदा भुवनाचे सार यथार्थ ॥ चौदा आध्यानि
 मी लेहे ॥ ८५ ॥ की चौदा विधचे सार ॥ की चौदा गाढी
 चा आनंत प्रकार ॥ की चौदा पद निरंतर ॥ गयावर्ज
 न धउलेहे ॥ ८६ ॥ की चतुर्दश रत्नाचा प्रकाश ॥ येथे

॥ की बौदा का उच्चा प्रसिद्ध ॥

चिजाळा वकरस ॥ की चौदायें के निशेष ॥ चौदाही
प्रीयलोकात ॥ ८७ ॥ की चौदा का उ वेद ॥ की चौदाको ल
की द्रव्य सुधर्मा ॥ श्री वमंदीरनी मीलिते ॥ ८८ ॥ श्र
वण पटन लेखन ॥ निज ध्यास आनु मोहन ॥ परंम
प्रीतीने ग्रंथ रक्षण ॥ फल सम समान सर्वाती ॥ ८९ ॥
आधी व्याधी जाय निरसोन ॥ बंध्या ही पावे पुन सं
तान ॥ ग्रामास गेला बहुत दीना ॥ पीता बंधु नंदन पती मे
भेटे ॥ ९० ॥

५॥ इति कथा स शीव हो नीमाउली ॥ करी ल नीजोगाची
साउली ॥ आयु राशोग्य ओम्भर्यसकजी ॥ ग्रंथ श्रव
णे ज्ञात्य होय ॥ ९१ ॥ घरी संपती दाटे बहुत ॥ रुज मोच
न होय समस्त ॥ शत्रु क्षय होय बहुत ॥ दृष्टी गासुरे
वाचीता ॥ ९२ ॥ पोटी होय सीव भक्त सुत ॥ शत आर्च
ने करीता भक्ती युक्त ॥ आचे घरी हा आसे ल ग्रंथ
पीशाच भुत नरी घेते थो ॥ ९३ ॥ श्रीमास करीता नित्य

एक आवर्तन॥ सर्वसंकट जाती नीरसो न॥ भावे प्रचीत प
 हा वाचु न॥ नाही कारण आभावी काचे॥ ९४॥ सोमवारी
 ग्रंथ पुजन॥ आथवा प्रदोष काळी शी वर मल शुन॥
 शुची भुत होउनी कही श्रवण॥ स्वामी प्रगठो नि शी व
 सोगे॥ ९५॥ जे जे पउ तील संकट॥ ते ते सैनीवारी नीळ
 वंर॥ चौदा आध्याये फल वरीष्ट॥ वेग जाले कीहीले
 आसे॥ ९६॥ प्रथमो ध्याई मंगळा चरण॥ हरान्हरा

॥ पाये आख्या न ॥ कलावतीने पती उद्धरीला पुर्ण ॥ हेचिक
 धननिर्धारि ॥ ९७ ॥ दीलीयो ध्याई निरोषण ॥ शीवरात्रकर्म
 विपाककथन ॥ तीसरीयात जोतमकथासंगोन ॥ कल्म
 शपाद उद्धरीला ॥ ९८ ॥ चौथ्यात माहाकावळींगाचे आ
 र्चन ॥ गोपबाळ जेला उद्धरोन ॥ पाचव्यात उमेने पुत्रपा
 लोन ॥ राज्ञी स्थापिली शीवप्रसादे ॥ ९९ ॥ साहाये आध्याई
 आतीरसीक ॥ सिमंतीनी आख्या न पुण्यकारक ॥ सातवा
 आठवा सुरसकौतुक ॥ भद्रायु रायाचे कथन हो ॥ १०० ॥ न

हव्यातवामदेवआख्या नसुरस॥ दुर्जयराजाजात्ताराक्ष
स॥ जन्मदुःखकथीलेबहुवस॥ आतीसुरसआध्या
यतो॥१॥ हाहाव्यातशारदाआख्या न॥ आकराव्यात
रुद्राक्षधारणसंपुर्ण॥ माहानंदगेलीउध्वरोन॥
भद्रसेनरावतरलातो॥२॥ बाराव्यातबहुजाउध्वा
र॥ विष्णुनेमर्दिलाभस्मासुर॥ तेराबेआध्याईसाचा
१॥ शीवगोरीवीवाहपो॥३॥ चवदाव्यातशिवऔर्णाविच

नोद॥ गौरी भीरुनी जाती प्रसीद्ध॥ पुढे श्रीया जावे चे
 रीत्र आगाध॥ चौदावा आध्याय संपूर्ण हा॥ ४॥ श्री
 धर स्वामी ब्रह्मा नंद॥ आनंद सो प्रदाय प्रसीद्ध॥ क्षीर
 सागरी गोपींद॥ आधी उपदेशी कमळोद्भवा॥ ५॥ तेथो
 नि आभीरुषी प्रसीद्ध॥ पुढे पुर्णदत्ता त्रय आगाध॥ त्या
 पासावसदा नंद॥ रामानंद यती तेथुन॥ ६॥ तेथुनि आम
 लानंद गंभीर॥ मग ब्रह्मानंद उदार॥ त्याचरी कल्याणि

राहानाश॥ सहजानंदयतींद्रपै॥ ७॥ तेथुनी परमानंद
यतीशुद्ध॥ त्यापासावपीताब्रह्मानंद॥ पीतातोचीगुरु
प्रसीद्ध॥ ब्रह्मानंदयतींद्रतो॥ ८॥ पंढरीहुनीआर्योज
नेदुशी॥ नैरुत्यकोणीनाहरनगरी॥ तेथीललेखक
निर्द्दारी॥ पुर्वाश्रमीब्रह्मानंद॥ ९॥ पुढेपंढरीसयउन॥
तेथेकेलेसन्यासग्रहण॥ तेथेचीसमाधीस्तहोउन॥
आशयवस्तीकेलीआसे॥ १०॥ तोब्रह्मानंदमाहारा

जपीता॥ सावीत्री नामे माझी माता॥ वंदुनिया ते उभय
 ता॥ शीवली कामत संपत्तीला॥ ११॥ शोके ६३९ सोळा
 से ये कुण चाकीस॥ प्रमादी नाम संपत्तीस॥ ये भक्त
 १२॥ दादसीस॥ मंगल वारी ग्रंथ संपत्ती॥ १३॥ ब्रह्मकु
 मंडलीचे तीरी॥ दादशमती नाम नगरी॥ आधेत ग्रं
 थ निधीरी॥ तेथेचि जाला जाणीजे॥ १४॥ शीवली कां
 मंत ग्रंथ॥ चतुर्दश आध्याय परीयंत॥ जय जय शंकर

रउ मानाथ ॥ तुज श्रीत्यर्थ हो का स हा ॥ १४ ॥ आपर्णाजी
 वनाकर्पुर्गौरा ॥ ब्रह्मानंदस्यामीर्ज हो ध्या रा ॥ श्रीध ग
 रह दया **जिभ्रमरा** ॥ आश्रय आभंग दयानि धे ॥ १५ ॥
 ईती श्री शी वली लां मंत ग्रंथ प्रचंड ॥ स्कंद पुराण
 ब्रह्मोत्तर खंड ॥ परी सोत सज्जेन आखंड ॥ चेतुर्द
 शो ध्या य गो उ हा ॥ योवी ॥ २०६ ॥ ६५ ॥ ६५ ॥ ६५ ॥ ६५ ॥
 पाद शं पुस्तकं द द्वा ॥ तादृशं लीखितं मया ॥ यदी शुद्ध

३॥

म शुद्धं वा॥ मम दोषे न वीक्ष्यते॥ १॥ भग्न पृथ्वी कटी ग्री
 व॥ स्तब्ध दृष्टी रथो मुखं॥ कष्टेन लोखीतं ग्रंथं॥ यत्नेन
 परीया लयत्॥ २॥ समाप्ती शोभन नाम संवत्सरस॥ ये
 भ क्रुष्य पक्षास॥ प्रतीपदा॥ सोमवारस॥ ग्रंथ निर्धारि
 से पवीत्ता॥ ३॥ तद्दिने स्वाती नक्षत्रास॥ उत्तम सीद्धी योगा
 स॥ सुहृत् आभीजीतास॥ ग्रंथं ^स साप्ती जाहाली॥ ४॥ संमत् १८८९॥
 रौमे १०५४॥ आध्या १४॥ बोधी संख्या यकंदर सुमारी॥ २४६०॥

ईदं पुस्तकं नारायणस्य ॥ श्रीसोमचरणरजस्य ॥ शंकर
 सुतचतुर्थआमरावस्य ॥ द्वितीयनेदने हाशिनान्मेन
 लीखीते ॥ ॥ वस्तीदक्षिणे संजनगावमसीदीये ॥ हा लीखासी ॥
 सबस्तीनवापुराउपनाम पराउकूर शुभंभवतु ॥ ॥
 जोकोही आभीजासंग्रथाचा त्यास शतब्रह्महते ये पातक

४॥ आ॥ धा॥ वो॥ वी॥ प॥ भे॥ आ॥ ०॥ वो॥ न॥ य॥ ग॥ अ॥ न॥ धो॥ वी॥ प॥ भे॥
 ॥ १॥ ॥ १८॥ ॥ १७॥ ॥ ७॥ ॥ २१॥ ॥ २०॥ ॥ २१॥ ॥ २१॥ ॥ ३१॥
 ॥ २॥ ॥ १८२॥ ॥ १८॥ ॥ १५२॥ ॥ २०॥ ॥ १४॥ ॥ २१५॥ ॥ ३०॥
 ॥ ३॥ ॥ १८३॥ ॥ २५॥ ॥ १८॥ ॥ १८७॥ ॥ २०॥ ॥ २॥ ~~१८३~~ ॥ १८३॥
 ॥ ४॥ ॥ १११॥ ॥ ११॥ ॥ १०॥ ॥ ११॥ ॥ २१॥ ॥ येकुन सुमारी
 ॥ ५॥ ॥ १२३॥ ॥ १५॥ ॥ ११॥ ॥ १५५॥ ॥ २५॥ ॥ १८७॥ ॥ १२२॥
 ॥ ६॥ ॥ १२०३॥ ॥ १०॥ ॥ १२॥ ॥ १२०३॥ ॥ २५॥ ॥ १२०३॥ ॥ १२०३॥
 ॥ ६॥ ॥ १२०३॥ ॥ १०॥ ॥ १२॥ ॥ १२०३॥ ॥ २५॥ ॥ १२०३॥ ॥ १२०३॥
 ॥ ६॥ ॥ १२०३॥ ॥ १०॥ ॥ १२॥ ॥ १२०३॥ ॥ २५॥ ॥ १२०३॥ ॥ १२०३॥

३३

इदं पुस्तकं श्री सोमचरणरजशंकरसुतआमृतायै
दीतीयमंदने हारिनाम्नेन लीखीते ॥ पुस्तकं नारो आमृ
तरास्य आभीजाकरीलत्पासरातब्रह्मत्पाचेपातकआसे
आधे पत्रे चौथी आधे पत्रे चौथी आ० प० चौ०

[illegible]